J.G ZIGHDIS

4 = ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ = 4

Η
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ
ΕΙΔΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

43

ΕΡΕΥΝΑ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΔΗΚ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1933

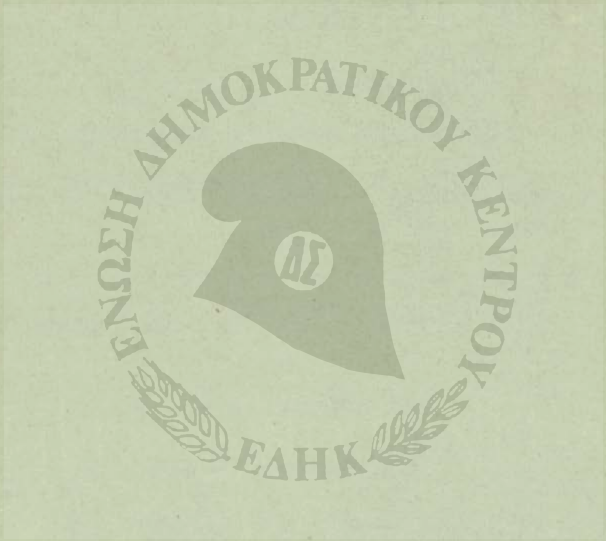
ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΔΣ
ΕΔΗΚ

Η
ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ
ΕΙΔΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
1933

ΙΔΡΥΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοβέρδος Σπυρίδων

ΜΕΛΗ

1) Βαρβαρέσος Κυριάκος
2) Γόντικας Κωνσταντῖνος
3) Δεκᾶζος Παναγιώτης
4) Δημητρᾶτος Ἀρ.
5) Διομήδης Ἀλέξανδρος
6) Εὐλάμπιος Μιχαὴλ
7) Ζολώτας Ξενοφῶν
8) Ἠλιάσκος Ἰωάννης
9) Κανελλόπουλος Νικόλαος
10) Καραμᾶνος Ἰωάννης
11) Κορυζῆς Ἀλέξανδρος
12) Κουκλέλης Ἀλέξανδρος
13) Κοτζιᾶς Κωνσταντῖνος
14) Κοφινᾶς Γεώργιος
15) Νέγρης Κωνσταντῖνος
16) Πεσμαζόγλου Γεώργιος
17) Πιστολάκης Στυλιανὸς
18) Σβῶλος Ἀλέξανδρος
19) Σιμωνίδης Βασίλειος

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Κορώνης Σπυρίδων

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ
Ἀγγελόπουλος Ἄγγελος

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

1) ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Π. Δεκάζος (Πρόεδρος)
Κ. Γόντικας
Ι. Καραμάνος
Ν. Κανελλόπουλος
Α. Κορυζής
Α. Κουκλέλης
Σ. Πιστολάκης
Α. Σβῶλος
Β. Σιμωνίδης

2) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ & ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ

Κ. Νέγρης (Πρόεδρος)
Α. Δημητράτος
Ξ. Ζολώτας
Α. Κορυζής
Ν. Κανελλόπουλος
Β. Σιμωνίδης

3) ΕΜΠΟΡΙΟΥ & ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Α. Κορυζής (Πρόεδρος)
Α. Δημητράτος
Μ. Εὐλάμπιος
Ι. Ἡλιάσκος
Κ. Κοτζιάς
Σ. Λοβέρδος

4) ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Γ. Κοφινᾶς (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Α. Διομήδης
Ξ. Ζολώτας
Γ. Πεσμαζόγλου

5) ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ & ΤΙΜΩΝ

Α. Διομήδης (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Ξ. Ζολώτας
Ι. Ἡλιάσκος
Α. Κορυζής
Γ. Κοφινᾶς
Α. Κουκλέλης
Σ. Λοβέρδος
Γ. Πεσμαζόγλου

6) ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Α. Σβῶλος (Πρόεδρος)
Κ. Βαρβαρέσος
Α. Δημητράτος
Κ. Νέγρης
Β. Σιμωνίδης

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΤΙΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΝΕΡΓΗΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΝ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Γενικὰ περὶ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ περὶ μεθόδων σταθμίσεως αὐτῆς

Ἡ φορολογία ἀποβλέπει, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἀπόληψιν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας τμήματος ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συλλογικῶν τῆς Κοινωνίας ἀναγκῶν.

Ἡ σχέσις μεταξὺ τοῦ ὅλου ἰδιωτικοῦ εἰσοδήματος ἢ κεφαλαίου πρὸς τὸ διὰ τῆς φορολογίας ἀφαιρούμενον τμῆμα ἀποτελεῖ τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν μιᾶς χώρας.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειώσωμεν ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε καὶ τὸ σύνολον τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς χώρας. Καὶ τοῦτο διότι τὸ Κράτος ἀσκεῖ καὶ ἐπιχειρήσεις, τὸ ἐκ τῶν ὁποίων καθαρὸν περίσσευμα περιέρχεται εἰς τὸ Κράτος ὡς ἔσοδον αὐτοῦ, χωρὶς πάντοτε νὰ ἀποτελῇ φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν. Τὸ καθαρὸν προϊὸν ὅμως τῶν κρατικῶν μονοπωλίων ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως. Ἐπίσης δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν κρατικῶν ἐσόδων, χωρὶς νὰ θίγῃ ποσοτικῶς τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν μιᾶς χώρας, ἐπιδεινώνει ἢ ἐλαφρύνει ταύτην. Οὕτω, διάθεσις τοῦ προϊόντος τῶν κρατικῶν ἐσόδων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς πληρωμὴν ἐξωτερικῶν χρεῶν, προμήθειαν ὑλικοῦ μὴ παραγωγικοῦ κλπ. καθιστᾷ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἐπαχθεστέραν, ἐνῷ ἡ διάθεσις αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἀποτελεῖ οἱονεὶ ἐθνικὴν κεφαλαιοποίησιν τῶν διατιθεμένων ποσῶν, τονώνει τὴν παραγωγήν, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀγαθῶν καὶ μεταθέτει κατ' οὐσίαν διὰ τῆς φορολογίας τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

Αἱ κυριώτεραι μέθοδοι σταθμίσεως τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως εἶναι αἱ ἑξῆς.

α) Ἀπόλυτος, κατὰ κάτοικον, ἐπιβάρυνσις ἐκ φόρων.

Κατὰ ταύτην, τὸ σύνολον τῶν ἐκ φόρων ἐσόδων, διαιρούμενον διὰ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ, μᾶς δίδει τὴν κατὰ κάτοικον ἐπιβάρυνσιν. Ὁ τοιοῦτος ὑπολογισμὸς μᾶς δίδει γενικὴν μόνον καὶ ἀτελῆ ἰδέαν περὶ τοῦ φορολογικοῦ βάρους, ἡ δὲ σύγκρισις εἶναι δυνατὴ μόνον μεταξὺ χωρῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας. Ἐξέλιξις τῆς μεθόδου ταύτης εἶναι ἡ λαμβάνουσα οὐχὶ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ ἀλλὰ μόνον τὸ παραγωγικὸν μέρος αὐτοῦ, ἀποκλειομένου οὕτω τοῦ κατὰ φῦλον ἢ καθ' ἡλικίαν μὴ ἀποδοτικοῦ τμήματος. Ἀλλὰ καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ἐργαζομένου τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ συναντᾷ πλείστας δυσκολίας. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι χρήσιμος μόνον ὅταν ὑπολογίζῃ τὸ φορολογικὸν κατὰ κάτοικον βάρος μιᾶς μὲν καὶ τῆς αὐτῆς χώρας, ἀλλ' εἰς διαφόρους ἐποχάς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντοτε ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῆς χώρας κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν δύο μετρήσεων χρονικὸν διάστημα δὲν μετε-

βλήθησαν εἰς βαθμὸν δικαιολογοῦντα τὴν παρατηρουμένην αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ φορολογικοῦ βάρους.

β) Ὑπολογισμὸς τῆς ἐπιβαρύνσεως εἰς ποσοστὸν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἀσυγκρίτως σαφέστερα δεδομένα περὶ τοῦ ὕψους τοῦ φορολογικοῦ βάρους μᾶς δίδει ἡ μέθοδος σταθμίσεως αὐτοῦ εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ εὕρεσις δηλονότι τοῦ τμήματος τὸ ὁποῖον ἡ φορολογία ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα μᾶς δίδει ἀμέσως τὸ μέτρον τοῦ φορολογικοῦ βάρους καὶ ἐπιτρέπει τὴν πρὸς ἄλλας χώρας σύγκρισιν, ἀνεξαρτήτως τῶν οἰκονομικῶν ἢ κοινωνικῶν διαφορῶν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν συγκρινομένων χωρῶν.

Μίαν μόνον δυσχέρειαν παρουσιάζει ἡ μέθοδος αὕτη, τὴν δυσκολίαν τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, πρὸ πάντων εἰς χώρας ὅπου τὰ στατιστικὰ δεδομένα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ.

Πλὴν τῶν δύο τούτων μεθόδων ὑπολογισμοῦ τῆς καθολικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ὑπάρχουσι καὶ δύο ἀκόμη μέθοδοι, δι' ὧν ὑπολογίζεται ἡ κατὰ μέρος ἐπιβάρυνσις εἴτε ἐξ ἀμέσων φόρων, ἰδίᾳ ἐκ φόρων εἰσοδήματος, εἴτε ἐξ ἐμμέσων φόρων ἐκ φόρων καταναλώσεως.

1) Διὰ τὸν ὑπολογοσμὸν τῆς ἐξ ἀμέσων φόρων ἐπιβαρύνσεως, σχηματίζονται ἰδανικὰ κατὰ κατηγορίαν εἰσοδήματα ἢ γενικῶς ἀντικείμενα τῆς σχετικῆς φορολογίας καὶ εὑρίσκεται τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐπ' αὐτῶν φορολογικοῦ βάρους.

2) Διὰ δὲ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐκ φόρων κατανα λώσεως ἐπιβαρύνσεως ἐξευρίσκεται τὸ ποσοστὸν καθ' ὃ αὐξάνεται ἡ ἀρχικὴ αὐτῶν ἀγοραία ἀξία ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου. Ἤ, ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦτα δεδομένα δίδοντα τὸ σύνολον τῆς δαπάνης διαβιώσεως μιᾶς «οἰκογενείας—τύπου», (1) ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτου ὑπολογίζεται τὸ διὰ φόρους καταναλώσεως διατεθὲν τμῆμα.

Ἡ ἐξεύρεσις τοῦ φορολογικοῦ βάρους κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας μεθόδους καὶ ἡ σύγκρισις τῶν σχετικῶν πορισμάτων πρὸς τὰ δεδομένα ἄλλων χωρῶν δίδει σαφῆ ἀντίληψιν τοῦ μέτρου τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἔν τινι χώρᾳ.

* * *

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ.

Ἡ παροῦσα ἔρευνα ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐκ φόρων ἐν γένει ἐπιβαρύνσεως εἰδῶν τινων πρώτης ἀνάγκης ὡς τῆς ζακχάρεως, καφφέ, ζύθου, οἴνου κλπ.

Πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν ὅμως εἰς τὴν παράθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς εἰδικῆς ταύτης ἐρεύνης, θὰ ἀναφέρωμεν γενικά τινα στατιστικὰ δεδομένα ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνολικὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεθόδου τοῦ κατὰ κάτοικον ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς σχέσεως τῶν φόρων πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, συγκρίνοντες ταῦτα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς.

Ὡς φορολογικὸν βάρος θέλομεν περιλάβῃ ἐν τοῖς κατωτέρω **τὸ σύνολον τῶν ἐκ φόρων,** ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν τῆς λέξεως ἐκδοχήν, ἐσόδων. Ἑπομένως, τὸ καθαρὸν περίσ-

(1) Τοιαῦται ἐργασίαι ἐγένοντο ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ 1898 ὑπὸ τοῦ Jastrow, δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ περιοδικῷ «Arbeitsmarkt», ἐσυνεχίσθησαν ὑπὸ τοῦ Calwer, ἀπὸ δὲ τοῦ 1919 διεξάγονται ὑπὸ τοῦ Statist. Reichsamt, μὲ βάσιν 11307 θερμίδας ἡμερησίως διὰ μίαν πενταμελῆ οἰκογένειαν.

σευμα τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀσκουμένων ἐπιχειρήσεων δὲν θέλει συμπεριληφθῆ εἰς τὰ ποσὰ τῆς φορολογικῆς ἀπολήψεως τοῦ Δημοσίου. Ἀντιθέτως, θέλει συμπεριληφθῇ τὸ καθαρὸν προϊὸν τῶν μονοπωλίων, ὡς ἀποτελοῦν ἐπιβάρυνσιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὡς νομισματικὴν μονάδα συγκρίσεως ἐκλέγομεν τὸ προπολεμικὸν φράγκον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραστικῆς αὐτοῦ πρὸ τοῦ 1914 δυνάμεως. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξουδετεροῦνται αἱ νομισματικαὶ διακυμάνσεις καὶ ἡ σύγκρισις ἀποκτᾷ βάσιν ἀπολύτως σταθεράν, τὴν τῆς τιμαριθμικῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος.

1· Φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον.

α) Ἔτος 1930 — 1931.

Χῶραι	Ἔσοδα: Εἰς ἐθνικ. νόμισμ. ἑκατομ.	Ἔσοδα: Εἰς τιμαριθ. φράγκ.	Πληθυσμὸς εἰς χιλιάδας	Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον τιμ. Φράγκα	Σύγκρισις εἰς %
Ἑλλὰς (1)	8.976.—	533.3 ἑκ.	6.394	83.40	39.42
Τουρκία (2)	202	348.5 »	14.456	24.10	11 39
Βουλγαρία (3)	4.432	170.3 »	6.067	28.06	13.26
Γιουγκοσλαβία (4)	7.510.—	471.5 »	13.160	35.96	16.05
Ρουμανία (5)	31.854	757.3 »	18.025	42.01	29.88
					100 %

β) Ἔτος 1931 — 1932.

Ἑλλὰς	8.443.7	505.4	6.394	79.04	34.05
Τουρκία	167.76	327.45	14.456	22.65	9.76
Βουλγαρία	4.292	225.30	6.067	37.13	15.99
Γιουγκοσλαβία	7.633	477.4	13.880	34.39	14.82
Ρουμανία	31.851	1.061.7	18.025	58.90	25.38
					100 %

Πηγαί: 1) Προσωρινὴ κατάστασις 1930—31. Εἰς τὸ ὡς ἄνω ποσὸν δημοσίων ἐσόδων ἐκ Δραχ. 8.976 ἑκατ. δέον νὰ προστεθῶσι Δραχ. 607.9 ἑκατ., ἔσοδα ἐκ δημοτικῆς φορολογίας (Ἐγκύκλιος Ὑπ. Ἐσωτ. 466)1932). Συνεπῶς, τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τῶν ἀποτελούντων φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν δέον νὰ ἀναβιβασθῇ εἰς δραχ. 9.583.9 ἑκατ. ἢ τιμαριθ. φραγκ. 568.8 ἑκατ. ἤτοι κατὰ κάτοικον Δρχ. 1498.9 καὶ τιμαρ. φρ. 89.05.
2) Ἐκ τοῦ Istatistik Yilligi 1930—31 σελ. 321.
3) Ἴδε Finanz—Archiv 1931, τόμος 2 σελ. 48.
4) Προϋπολογισμὸς ψηφισθεὶς (Νόμος τῆς 27 Μαρτίου 1930).
5) Finanz Archiv 1931 σελ. 578.
Ὁ πληθυσμὸς ἐλήφθη ἐκ τοῦ Annuaire Statistique de la Société des Nations 1931—32.

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω συγκρίσεως συνάγομεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κατὰ κάτοικον φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἶναι ἀνωτέρα πάσης ἄλλης βαλκανικῆς χώρας. Ὄντως, διὰ μὲν τὸ ἔτος 1930—31 εἶναι ὑπερτριπλασία τῆς τουρκικῆς, τριπλασία τῆς βουλγαρικῆς, ὑπερδιπλασία τῆς γιουγκοσλαβικῆς καὶ διπλασία σχεδὸν τῆς ρουμανικῆς. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1931—32 εἶναι αὕτη τετραπλασία σχεδὸν τῆς τουρκικῆς, σχεδὸν τριπλασία τῆς γιουγκοσλαβικῆς, ὑπερδιπλασία τῆς βουλγαρικῆς καὶ κατὰ περίπου 40 % ἀνωτέρα τῆς ρουμανικῆς.

2) Φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος τῆς Ἑλλάδος ἐπεχειρήθη δὶς ὑπὸ ἐπιστημόνων, μὲ πορίσματα ἀφιστάμενα ἀλλήλων κατὰ 11,9 δισεκατ. Οὕτως, ὁ μὲν κ. Ξ. Ζολώτας ὑπολογίζει τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα διὰ τὸ ἔτος 1927 εἰς 46,9 δισεκατ., ὁ δὲ κ. Π. Ρεδιάδης διὰ τὸ ἔτος 1929 εἰς 35 δισεκατομ. Τὰ ἔτη ὅμως 1927 καὶ 1929, καθ' ἃ ἐγένετο ὁ ὑπολογισμός, παρουσιάζουσιν οἰκονομικῶς σχετικὴν ὁμοιομορφίαν μὴ δικαιολογοῦσαν τοιαύτην μεταξὺ τῶν ἐτῶν τούτων μείωσιν τοῦ εἰσοδήματος κατὰ 11.9 δισεκατομμύρια. Ἀγόμεθα ὅθεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τοῦ ἔτους 1929 εὑρίσκεται εἰς τὸν μέσον ὅρον τῶν δύο τούτων ἐκτιμήσεων, ἤτοι εἰς 41 δισεκ. δραχμάς.

Ἐκ τῆς βάσεως ταύτης τοῦ ἔτους 1929 δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἐξέλιξιν ἣν ἔσχε τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν εἰσόδημα κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ἐκ τῆς ἐξελίξεως ἣν ἔλαβον οἱ κυριώτεροι κλάδοι τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, συντελεσταὶ οὗτοι κύριοι τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἡ διαδρομὴ τῶν κυριωτέρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς κατὰ τὰ ὑπὸ κρίσιν ἔτη εἶχεν ὡς ἕπεται:

α) Γεωργικὴ παραγωγή.

Ἔτος	*Σταθ. Δραχμ.*	*%*	*+ ἢ — πρὸς 1929*
1928	11.268 ἑκατ.	100 %	—
1929	8.462 »	75.09	—
1930	7.776 »	69.01	−8.11 %
1931	7.615 »	67.58	−10.01 %

β) Βιομηχανικὴ παραγωγή.

Ἔτος	*Σταθ. Δραχμ.*	*%*	*+ ἢ — πρὸς 1929*
1928	7.114,3 ἑκατ.	100 %	—
1929	7.210,8 »	101.36	—
1930	6.646,4 »	93.42	−7.83 %
1931	7.079,7 »	85.46	−15.69 %

γ) Κέρδη Τραπεζῶν καὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.

Ἔτος	*Σταθ. Δραχμ.*	*%*	*+ ἢ — πρὸς 1929*
1928	882,45 ἑκατ.	100 %	—
1929	1.054,36 »	119.48	—
1930	618,05 »	70.04	−41.39 %
1931	363,53 »	41.19	−65.53 %

δ) Μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα (εἰς Δολλάρια)

Ἔτος	*Δολλάρια*	*+ ἢ — πρὸς 1929*
1929	38.120.900	—
1930	40.666.472	+6.67 %
1931	32.387.621	−15.04 %

ε) Εἰσοδήματα ἑλλην. κεφαλαίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἔτος	*Δολλάρια*	*+ ἢ — πρὸς 1929*
1929	22.754.520	—
1930	18.443.700	−18.95 %
1931	7.401.780	−67.47 %

στ) Κέρδη ἐμπορικῆς ναυτιλίας (εἰς χρυσᾶς λίρας)

Ἔτος	Κέρδη καθαρὰ	Μισθοὶ πληρωμάτων	Ὁλικὸν ὄφελος Ἑλλην. Οἰκονομ.
1927	500.000	835.000	1.335.000
1928	400.000	700.000	1.100.000
1929	430.000	700.000	1.130 000
1930	;	;	;
1931	506.250	;	;

Ἐκ τῆς ὡς ἄνω διερευνήσεως, ἂν μὴ ὅλων, πάντως ὅμως τῶν κυριωτέρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συνάγομεν ὅτι τὸ ὅλον ἐθνικὸν εἰσόδημα, ὅπερ ἀνωτέρω παρεδέχθημεν ἀνερχόμενον εἰς 41 δισεκατομ. κατὰ τὸ ἔτος 1929, ὑπέστη κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη, 1930 καὶ 1931, μειώσεις οὐσιώδεις τὰς ὁποίας ὑπολογίζομεν οὐχὶ κατωτέρας τῶν 10 % διὰ τὸ ἔτος 1930 ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1929 καὶ τῶν 30 % διὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1930. Ἐν ἄλλαις λέξεσι, παραδεχόμεθα τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα ὡς ἀνερχόμενον :

κατὰ τὸ ἔτος 1929 εἰς 41 δισεκατομ. Δραχ.
» » » 1930 » 37 » »
» » » 1931 » 30 » »

Κατόπιν τῶν διαπιστώσεων τούτων, προβαίνομεν εἰς τὴν στάθμισιν τοῦ ποσοστοῦ τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Σύγκρισιν πρὸς τὰ λοιπὰ Βαλκανικὰ Κράτη (πλὴν τῆς Τουρκίας ἧς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα δὲν μᾶς εἶναι γνωστόν) κάμνομεν μόνον διὰ τὸ ἔτος 1930—31, ἐλλείψει στοιχείων διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

α) Ἔτος 1930—31

Χ ώ ρ α ι		Ἐθνικὸν εἰσόδημα [1]		φορολογικὴ ἐπιβάρ. τιμαριθμ. φράγκα
		εἰς ἐθνικὸν νομισμα	εἰς τιμ. φράγκα	
Ἑλλὰς	Δραχ.	41.000 ἐκ.	2.436 ἐκ.	533,3 ἑκατ.
Βουλγαρία	Λέβα	43.000 »	1.654 »	170,3 »
Ρουμανία	Λεῖ	278.400 »	6.616 »	757,3 »
Γιουγκοσλαβία	Δηνάρ.	60.868 »	3.806 »	471,5 »

Ἑπομένως, τὸ ποσοστὸν ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἀπορροφᾷ ἡ φορολογία εἶναι :

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ..... 21,9 %
» » Βουλγαρίαν ... 10,3 %
» » Ρουμανίαν ... 11,4 %
» » Γιουγκοσλαβίαν 12,4 %

Ἤτοι, ἡ Ἑλλὰς τελεῖ ὑπὸ φορολογικὸν βάρος διπλασίως ἐπαχθέστερον τοῦ τῶν γειτονικῶν κρατῶν καὶ προσεγγίζει τὰ φορολογικὰ βάρη τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

1) Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῶν βαλκαν. χωρῶν ἐλήφθη ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κ. Ἀγγ. Ἀγγελοπούλου, Les Finances Publiques des Etats Balkaniques σελ. 32

β) Ἔτος 1931—32.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ σύνολον τῆς ἐκ δημοσίων φόρων ἐπιβαρύνσεως ἀνέρχεται, ὡς εἴδομεν, εἰς δραχμὰς . . . . . 8 443,7 ἑκατομμ.

Εἰς ταύτην δέον νὰ προσθέσωμεν ἔσοδα ἐκ δημοτικῶν καὶ

κοινοτικῶν φόρων	588,3	»
Σύνολον φορολογικοῦ βάρους δραχ.	9 032,—	»
ἢ τιμαριθμ. φράγκα	540,8	»

Ἀντιστοίχως, τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τοῦ ἔτους 1930, ὅπερ φορολογεῖται κατὰ τὸ ἔτος 1931—32, παρεδέχθημεν ὡς οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 37 δισεκατομ. δραχμῶν ἤτοι τιμαριθμ. φράγκων 2.216,9 ἑκατομμυρίων.

Ἐκ τούτων ἀπορροφᾷ ἡ φορολογία, ὡς εἴδομεν, τὰ 540.8 ἑκατομ., ἤτοι ἀπορροφᾷ ποσοστὸν **24 39 %**

γ) Ἔτος 1932 — 33.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ἀποτελοῦν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν μέρος τῶν κρατικῶν ἐσόδων ἀνέρχεται εἰς δραχμ. 7.293 ἑκατομμύρια. Τὸ ποσὸν τῶν κοινοτικῶν καὶ δημοτικῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους τούτου δὲν ἔχει εἰσέτι ἀγγελθῇ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Παραδεχόμεθα ὅμως ὅτι καὶ τὰ κοινοτικὰ ἔσοδα ἔχουσι καὶ ταῦτα μειωθῆ παραλλήλως πρὸς τὰ κρατικὰ καὶ ὑπολογίζομεν ὅτι ταῦτα θὰ ἔχουσι περιορισθῇ εἰς 400 ἑκατομμύρια.

Οὕτως ἔχομεν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν διὰ τὸ ἔτος 1932—33'

δραχμὰς 7.700 ἑκατομμύρια

ἢ τιμαριθμ. φράγκα. 439,2 ἑκατομμύρια.

Ἀντιστοίχως, τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τοῦ ἔτους 1931 ὅπερ φορολογεῖται κατὰ τὸ ἔτος 1932 - 33 παρεδέχθημεν ὡς οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 30 δισεκατομμυρίων, ἤτοι οὐχὶ ἀνώτερον τῶν τιμαριθμ. φράγκων 1.711.3 ἑκατομμυρίων.

Ἐκ τούτων ἀπορροφᾷ ἡ φορολογία, ὡς εἴδομεν, τὰ 439,2 ἑκατομμύρια, ἤτοι ἀπορροφᾷ ποσοστὸν **25.66 %**.

* *
*

Συγκεντροῦντες τὰ ἀνωτέρω δεδομένα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καθολικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, συνάγομεν τὰ ἑξῆς πορίσματα.

1) Ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις, συγκρινομένη πρὸς τὴν τῶν γειτονικῶν βαλκανικῶν χωρῶν, τελουσῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, ἀποδεικνύεται **διπλασία** καὶ **τριπλασία** ἐκείνων, προσεγγίζει δὲ τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ δὴ τῶν πλουσιωτέρων, πρὸς οὓς ὁ ἑλληνικὸς ἀπὸ οὐδεμιᾶς οἰκονομικῆς ἢ κοινωνικῆς ἀπόψεως δύναται νὰ συγκριθῇ.

2) Ὅτι, παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μείωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν, κρατικῶν καὶ δημοτικῶν, ἀπὸ δρχ. 9.584 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1930—31 εἰς Δραχμὰς 9.032 ἑκατομ. κατὰ τὸ 1931—32 καὶ εἰς Δραχ. 7.700 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ ἔτος 1932—33, ἡ ἀντίστοιχος μείωσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἀποδεικνυομένη ἐκ τῆς κατιούσης ἐξελίξεως τῶν κυριωτέρων παραγωγικῶν κλάδων, ἠκολούθησε ραγδαιότερον φθίνοντα ρυθμόν. Συνέπεια δὲ τούτου ὑπῆρξεν ὅτι τὸ ποσοστὸν φορολογικῆς ἐπιβαρύνσσεως ἐπὶ τοῦ

ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ ἢ νὰ μείνῃ τοὐλάχιστον στάσιμον, ἀντιθέτως ηὔξησεν ὡς ἑξῆς:

ἀπὸ 21,9 %	κατὰ τὸ ἔτος			1930 — 31
εἰς 24,48	»	»	»	1931 — 32
καὶ εἰς 25,66 %	»	»	»	1932 — 33

* * *

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Τὸ φορολογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζει τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους στηρίζονται κατὰ 63—65 %, ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων κατὰ 23—24 % δὲ μόνον ἐπὶ τῶν ἀμέσων (¹).

Συνήθως οἱ ἔμμεσοι φόροι, ἰδίᾳ οἱ φόροι καταναλώσεως οἱ ἐπιβαλλόμενοι διὰ ταμιευτικοὺς σκοπούς, διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικοί, ἐπιβαρύνουσιν ἀντικείμενα τῆς εὐρείας καταναλώσεως, τῆς χρήσεως δηλαδὴ τῆς εὐρείας μάζης τοῦ λαοῦ, οἷα εἶναι ὁ ἄρτος, τὸ κρέας, τὸ ἅλας, τὸ ἔλαιον καὶ τὰ λίπη, ἡ ζάκχαρις, ὁ καφφές, ὁ καπνός, ὁ οἶνος, ὁ ζῦθος, τὸ οἰνόπνευμα, τὸ τέϊον κλπ.

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐρεύνῃ θὰ ἐξετάσωμεν τὴν δι' ἐμμέσου φορολογίας πραγματοποιουμένην ἐπιβάρυνσιν τῶν ἑξῆς εἰδῶν: τῆς ζακχάρεως, τοῦ καφφέ, τοῦ τιΐου, τοῦ σίτου, τοῦ καπνοῦ, τοῦ ζύθου καὶ τοῦ οἰνοπνεύματος.

Τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν εἰδῶν τούτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὴν τετραετίαν 1928—1931 ἐκυμάνθησαν μεταξὺ 3.223 ἑκατομ. σταθερ. δραχμῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, μέχρι 3.450 ἑκατομμ. κατὰ τὸ 1931. Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ 65 %—70 % περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐκ τῶν ἐμμέσων φόρων προερχομένων ἐσόδων καὶ εἰς τὰ 33—39 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους πρώτης κατηγορίας (τακτικὰ ἔσοδα) κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν χρονικὴν περίοδον.

Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς ζακχάρεως, τοῦ καφφέ, τοῦ τεΐου καί, κατὰ τὸ πλεῖστον, τοῦ σίτου, εἰδῶν μὴ παραγομένων ἐν τῇ χώρᾳ ἢ παραγομένων εἰς ἀνεπαρκῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ ποσότητα, ἐπιβάλλεται ὑπὸ μορφὴν εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

Τὰ τρία πρῶτα εἴδη κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν τετραετίαν εἰσήχθησαν κατὰ τὰς ἑξῆς

1) Ἡ ἀναλογία μεταξὺ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν εἶναι (% ἐπὶ τῶν ἐσόδων).

Χ ώ ρ α ι	Ἄμεσοι φόροι	Ἔμμεσοι φόροι	Λοιποὶ φόροι
Ἑλλάς	24.	63.2	12.8
Βουλγαρία	20.8	60.4	18.8
Γιουγκοσλαβία	26,6	56,7—	16,7
Ρουμανία	30.—	47.2	22.8
Τουρκία	23,9	66,2	9,9

ποσότητας, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀτελῶς εἰσαχθεισῶν, ἀπέδωκαν δὲ τὰ ἑξῆς ποσὰ εἰς κυρίους δασμοὺς (καὶ πρόσθετα τέλη ἀνερχόμενα εἰς 75 %], ἐπὶ τοῦ δασμοῦ) εἰς ἑκατομμ. σταθεροπ. δραχμῶν.

I Ζάκχαρις

	1928	1929	1930	1931
Εἰσαχθέντες τόννοι	60.084	63.196	63.862	62.237
Εἰσαχθέντες δασμοὶ. ἑκατ. δραχμ.	604	632.7	670.5	654.5
Ἀναλογία ἐπὶ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους I κατηγορίας	6.5%	6.4%	6.5%	7.1%

II Καφφὲς

	1928	1929	1930	1931
Εἰσαχθέντες τόννοι	5.194	5.505	5.826	6.544
Εἰσπραχθέντες δασμοὶ. ἑκατομ. δραχμ.	112.8	132.8	122.3	137.4
Ἀναλογία ἐπὶ συνόλου τῶν ἐσόδων I κατηγορίας	1.2%	1.3%	1.2%	1.5%

III Τέϊον

	1928	1929	1930	1931
Εἰσαχθέντες τόννοι	290.5	302.8	276.6	272.3
Εἰσπραχθέντες δασμοὶ ἑκατ. δραχμ.	12.5	14.3	13	12.8
Ἀναλογία ἐπὶ συνόλ. τῶν ἐσόδων I κατηγορίας	0.13	0.14	0.12	0.14

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄνω στοιχείων δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς ἑξῆς σχέσεις, αἵτινες διὰ τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης ἐρεύνης παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Αἱ σχέσεις αὗται εἶναι ἡ μέση ἀξία τοῦ εἰσαχθέντος ἐμπορεύματος κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας διδομένης ὁλικῆς ἀξίας cif., ἡ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον ἐμπορεύματος καὶ ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τὴν μέσην ἀξίαν τούτου, ἡ ἐπιβάρυνσις ἡ ἀναλογοῦσα κατὰ κάτοικον συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐτησίως καταναλισκομένην ποσότητα, ἥτις ὅμως εἰς τὸν κάτωθι πίνακα ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον τῆς πρὸς κατανάλωσιν εἰσαχθείσης ποσότητος ἐμπορεύματος.

I. Ζάκχαρις.

	1928	1929	1930	1931
Μέση ἀξία κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμὰς σταθεροπ.	7.41	5.18	3.89	2.95
Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγρ. εἰς δραχ. σταθεροποιημένας	10.03	10.01	10.50	10.51
Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν ἐμ)τος	136. %	193.2 %	269. %	356. %
Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον εἰς σταθερ. δραχμὰς	96.71	100.38	104.80	101.01
Καταναλωθεῖσα ἐτησίως ποσότης κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα	9.740	10.041	9.998	9.615

II. Καφφές.

	1928	1929	1930	1931
Μέση ἀξία κατὰ χιλ. εἰς δραχμὰς σταθ. ..	33.15	31.08	22.91	14.48
Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλ. εἰς σταθερ. δραχμὰς	21.73	24.12	21.0	21.0
Σχέσις ἐπιβαρ. πρὸς ἀξίαν ἐμπ/τος	65.5 %	77.5 %	91.7 %	145. %
Ὁλικὴ ἐπιβάρ. κατὰ κάτοικον εἰς σταθερ. δραχμὰς	18.07	21.07	19.12	21.21
Καταναλωθεῖσα ἐτησίως ποσότης κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα	0.836	0.876	0.913	1.012

III. Τέϊον.

	1928	1929	1930	1931
Μέση ἀξία κατὰ χιλιόγραμμον εἰς σταθερ. δραχμὰς	72.03	67.75	59.60	44.91
Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς σταθ. δραχμὰς	43.22	47.27	47.24	47.24
Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν κατὰ χιλιόγραμμον	60. %	69.8 %	79.3 %	105.2 %
Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον εἰς σταθ. δραχμὰς.	2.01	2.27	2.04	1.98
Καταναλωθεῖσα ἐτησίως ποσότης κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα.	0.047	0.048	0.043	0.042

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριθμῶν δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

1ον) Ἐξέλιξις τῶν τιμῶν. Κατὰ τὰ ὑπὸ κρίσιν ἔτη βλέπομεν ραγδαίαν πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν προϊόντων. Οὕτω ἡ μέση ἐτησία ἀξία τῆς ζακχάρεως καὶ τοῦ καφφὲ ἐμειώθη κατὰ 60 % κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἐν παραβολῇ πρὸς τὴν μέσην αὐτῶν ἀξίαν κατὰ τὸ 1928. Τοῦ τεΐου ἡ μείωσις τῆς μέσης ἀξίας ὑπῆρξεν ἐλαφροτέρα μὴ ὑπερβᾶσα τὰ 50 %.

2ον) Ἐξέλιξις τῆς καταναλώσεως. Ἡ μείωσις αὕτη τῆς ἀξίας συνετέλεσε, πλὴν ἄλλων παραγόντων, εἰς ποίαν τινα αὔξησιν τῆς καταναλωθείσης ἐτησίως ποσότητος κατὰ κάτοικον, ἥτις εἶνε σταθερὰ διὰ τὸν καφφὲν καὶ ἀσθενεστέρα διὰ τὴν ζάκχαριν καὶ τὸ τεΐον. Μὲ τὴν ἐπιδείνωσιν ὅμως τῆς κρίσεως κατὰ τὸ 1931 τὰ δύο ταῦτα εἴδη παρουσιάζουν καὶ πάλιν μείωσιν καταναλώσεως.

3ον) Ἐξέλιξις ἐπιβαρύνσεως. Ἡ σημειουμένη ἐτησία δασμολογικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον βαίνει παραλλήλως πρὸς τὴν κίνησιν τῆς καταναλώσεως, χωρὶς ἡ μία νὰ ἀντιστοιχῇ πρὸς τὴν ἑτέραν, λόγῳ τοῦ ὅτι εἰς τὸ ἐτησίως καταναλωθὲν ποσὸν κατὰ κάτοικον περιέχεται ἐν ἀναλογίᾳ καὶ ἡ ἀτελῶς εἰσαχθεῖσα καὶ καταναλωθεῖσα ποσότης. Ἡ ὁλικὴ δασμολογικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον παραμένει σχεδὸν ἡ αὐτή, ἡ σχέσις ὅμως ταύτης πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος συνεχῶς ἀνέρχεται. Αἰτία τούτου εἶνε δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ὅτι οἱ δασμοὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἶναι εἰδικευμένοι δασμοί, ἤτοι ὑπολογιζόμενοι ἐπὶ τοῦ βάρους τοῦ ἐμπορεύματος καὶ οὐχὶ τῆς ἀξίας. Συνεπῶς, τῶν δασμῶν παραμενόντων εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος, ἡ σχέσις ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τῆς ἀξίας γίνεται τόσον μεγαλυτέρα ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος μειοῦται.

Μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν ἄνω στοιχείων προβαίνομεν εἰς τὴν σύγκρισιν, τῶν ἄνω ἑλληνικῶν δεδομένων πρὸς τὰ τῆς Γαλλίας, Μ. Βρεττανίας καὶ Γερμανίας. Σχετικῶς ἔχομεν τοὺς κάτωθι πίνακας.

ΖΑΚΧΑΡΙΣ

1. Γαλλία

Ἔτος	Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἑκατ. σταθερ. δραχ.	Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους	Ὁλική ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμάς	Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν ἐμπορεύματος	Συνολική ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον. σταθ. δραχ.	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα
1928	3677.34	2.5%	4.15	56%	89.65	21.555
1929	3811.30		4.04	77.9%	92.91	220.944
1930	2539.60		2.82	72.5%	61.73	21.892
			2. Μεγάλη Βρεττανία.			
1928	5558.64	2.2%	2.94	39.7%	121.83	41.378
1929	4910.96		2.71	52.3%	107.37	39.635
1930	5413.28		2.81	72.2%	118.06	41.956
			3. Γερμανία.			
1928	3065.44		2.08	28.1%	48.19	23.037
1929	2912.72		1.90	36.7%	45.54	23.336
1930	3011.52	1.05%	1.95	50.1%	47.29	24.273
			Ἑλλάς			
1928	604.—	6.5%	10.06	136%	96.71	9.740
1929	632.7	6.4%	10.01	193.2%	100.38	10.041
1930	670.5	6.5%	10.50	269.—%	104.80	9.998
1931	654.5	7.4%	10.51	356.—%	101.01	9.615

ΚΑΦΦΕΣ

1. Γαλλία.

Ἔτος	Εἰσπραχθέντες φόροι. ἑκατ. σταθερ. δραχ.	Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους	Ὁλική ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμάς	Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν ἐμπορεύματος	Συνολική ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα
1928	1983.6	1.3%	12.28	37.04%	48.55	3.937
1929	2044.2		12.38	39.8%	49.77	4.019
1930	2181.8		12.20	53.2%	53.03	4.347
			2. Μεγάλη Βρεττανία.			
1928	73.6	0.03%	4.69	14.1%	1.61	0.344
1929	73.6		4.73	15.2%	1.61	0.340
1930	80.96		4.77	20.8%	1.76	0.370

3. Γερμανία.

Ἔτος	Εἰσπραχθέντες φόροι. ἑκατ. σταθερ. δραχ.	Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους	Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμὰς	Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν ἐμπορεύματος	Συνολικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμ.	Ἐτησία καταγάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα
1928	3472.08		23.94	72.2°/₀	54.57	2.279
1929	3475.76		24.11	77.5°/₀	54.34	2.253
1930	4169.44	1.43°/₀	29.48	128.7°/°	64.83	2.199

4. Ἑλλὰς

1928	112.8	1.2°/₀	21.73	65.5°/₀	18.07	0.836
1929	132.8	1.3°/₀	24.12	77.5°/°	21.07	0.876
1930	122.3	1.2°/₀	21.—	91 7°/₀	19.12	0.913
1931	137.4	1.5°/₀	21.—	145.—°/₀	21.21	1.012

1. Γαλλία.

ΤΕΙΟΝ

Ἔτος	Εἰσπραχθέντες φόροι. ἑκατ. σταθερ. δραχ.	Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους	Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς δραχμὰς	Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν ἐμπορεύματος	Συνολικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον	Ἐτησία καταγάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα
1928	23.8	0.016°/₀	15.93	22.1°/₀	0.58	0.036
1929	25.7		16.54	24.4°/₀	0.62	0.038
1930	23.8		16.19	27.1°/₀	0.58	0.036

2. Μεγάλη Βρεττανία.

1928	2158.32	0.8°/₀	11.84	16.4°/₀	47.31	3.998
1929	—		—	—	—	—
1930	—		—	—	—	—

3. Γερμανία.

1928	222.64		40.48	56.2°/₀	3.49	0.086
1929	252.08		40.80	60.2°/₀	3.94	0.096
1930	344.88	0.12°/₀	68.92	115.5°/₀	5.36	0.077

4. Ἑλλὰς

1928	12.5	0.13°/₀	43.22	60°/₀	2.01	0.047
1929	14.3	0.14°/₀	47.27	69.8°/₀	2.27	0.048
1930	13.—	0.12°/₀	47.24	79.3°/₀	2.04	0.043
1931	12.8	0.14°/°	47 24	105.2°/₀	1.98	0.042

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἄνω πίνακος καὶ τῆς παραβολῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα ὡς ἀνωτέρω, καταλήγομεν εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τὸ ποσοστὸν φόρων τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὰ τρία εἴδη ζάκχαριν, καφφὲν καὶ τεῖον εἶνε σχετικῶς μεγαλείτερον ἐν Γαλλίᾳ (3.8 %) εἶτα ἐν Μ. Βρεττανίᾳ (3 %) καὶ μικρότερον ἐν Γερμανίᾳ (2.6 %). Τὸ ποσοστὸν ὅμως τοῦτο ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ εἶνε διαφόρως κατανεμημένον καὶ δὴ ἀναλόγως τῶν συνηθειῶν ἑκάστου πληθυσμοῦ. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία, ὡς καταλίσκουσαι μεγαλειτέραν ποσότητα καφφὲ παρὰ τεῖου, ἐπιρρίπτουν σοβαρὸν μέρος τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καφφὲ ὅπερ ἐν Μ. Βρεττανίᾳ, καταναλισκούσῃ πολὺ μεγαλειτέρας ποσότητας τεῖου ἢ αἱ δύο ἄλλαι χῶραι, ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ τελευταίου. Καὶ πράγματι, ἐνῷ ἡ κατανάλωσις καφφὲ κατὰ κάτοικον ἐτησίως ἐν Γαλλίᾳ κυμαίνεται μεταξὺ 4,0—4,4 χιλιογράμμων καφφέ, καὶ ἐν Γερμανίᾳ μεταξὺ 2,2—2,3 ἐν Μ. Βρεττανίᾳ τούναντίον περιορίζεται αὕτη μεταξὺ 340 — 370 γραμμαρίων κατὰ κάτοικον.

Ἀντιθέτως, ἡ ἐτησία κατανάλωσις τεῖου ἐν Μ. Βρεττανίᾳ εἶναι περίπου 4 χιλιόγραμμα κατὰ κάτοικον, δηλαδὴ ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα τῶν 80 – 96 γραμμαρίων ἅτινα ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἐτησίαν κατανάλωσιν τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀκόμη μικροτέρας καταναλώσεως τοῦ γαλλικοῦ πληθυσμοῦ ἥτις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 36 γραμμάρια ἐτησίως. Ἡ ἑλληνικὴ κατανάλωσις τεῖου καὶ καφφὲ προσομοιάζει τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικήν, ἤτοι ἡ κατανάλωσις τοῦ καφφὲ εἶναι μεγαλειτέρα τῆς τοῦ τεῖου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκ ζακχάρεως, καφφὲ καὶ τεῖου φόρων πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐκ φόρων κρατικῶν ἐσόδων, παρατηροῦμεν ὅτι αὕτη παρ' ἡμῖν εἶνε **διπλασία** καὶ πλέον ἢ ἐν ταῖς ἄνω χώραις, χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο τῆς ὑπερβολικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν εἰδῶν τούτων ἐν Ἑλλάδι.

Ἐξετάζοντες τὴν κατὰ κάτοικον φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν ἐκ τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ἔχομεν τὴν ἑξῆς γενικὴν παρατήρησιν, ἐνδεικτικὴν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστης τῶν χωρῶν καὶ τῆς ἀκολουθουμένης δημοσιονομικῆς πολιτικῆς. Ἡ Γερμανία ἐπιβάλλουσα τὰ μεγαλείτερα ποσοστὰ φόρου, πλὴν τῆς ζακχάρεως, ἐπιβαρύνει ἐτησίως ἕκαστον κάτοικόν της διὰ τὴν καταναλισκομένην ποσότητα καὶ τῶν τριῶν ὑπὸ κρίσιν εἰδῶν, μὲ ποσὸν δραχμῶν σταθερ. 106—115.

Ἡ Γαλλία ἐπιβαρύνει ἕκαστον κάτοικόν της μὲ ποσὸν δραχμῶν σταθερ. 115—140, ἡ δὲ Μ. Βρεττανία μὲ τὸ μικρότερον ποσοστὸν φόρου, ἐπιβαρύνει ἕκαστον κάτοικόν της ἐτησίως μὲ δραχμὰς 170 καὶ ἄνω. Ἐκ τούτου διαπιστοῦται καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ βρεττανικοῦ κοινοῦ.

Ἐὰν συγκρίνωμεν ἤδη τὸς ἑλληνικὰς συνθήκας μὲ τὰς τῶν τριῶν ἄλλων Κρατῶν θὰ εὕρωμεν εὐθὺς ἀμέσως, ὅτι παρ' ἡμῖν τὰ εἴδη ταῦτα ἐπιβαρύνονται σημαντικῶς.

Ἡ ἑλληνικὴ φορολογία ἐπὶ τοῦ καφφὲ καὶ τεῖου ἔχει κάποιαν ἀναλογίαν πρὸς τὴν γερμανικὴν οὐχ' ἧττον ὅμως ἡ **ἐπιβάρυνσις τῆς ζακχάρεως** ἐν Ἑλλάδι εἶνε **πενταπλασία ἢ ἐν Γερμανίᾳ, τριπλασία καὶ πλέον ἢ ἐν Μ. Βρεττανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ,** ἂν διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν ληφθῇ ὡς βάσις συγκρίσεως τὸ ἔτος 1930.

Ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ἑλληνικοῦ φόρου ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς τῶν συγκρινομένων χωρῶν καταφαίνεται σαφέστερον, ἂν ὑπολογίσωμεν τὴν σχέσιν τοῦ φόρου πρὸς

τὴν κατὰ χιλιόγραμμον ἀξίαν. Οὕτω λαμβάνομεν τοὺς κάτωθι σχετικοὺς ἀριθμοὺς διὰ τὴν τριετίαν 1928—1930.

Ποσοστὸν φόρου ἐπὶ τῆς ἀγοραίας ἀξίας.

	Ζάκχαρις	Καφφὲς	Τέϊον
Γαλλία	56—72.5 %	37.04—53.2 %	22.1—27. 1%
Μ. Βρεττανία	39.7—72.2 %	14.1—20.8 %	16.4 %
Γερμανία	28.1—50.1 %	72.2—128.7 %	56.2—115.5%
Ἑλλὰς	136—269 %	65.5—91.7 %	60—79.3%

Τὸ ποσοστὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τὸ ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ τοῦ φόρου ἐμφανίζει κατὰ τὴν τριετίαν 1928 ἕως 1930 αὔξησιν εἰς ὅλα τὰ ἐξαγόμενα εἴδη (Ζάκχαρις, ἀπὸ 56 % εἰς 72 % ὁμοίως καὶ εἰς τὰ ἄλλα προϊόντα). Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν προϊοῦσαν πτῶσιν τῶν τιμῶν. Διὰ τὸ 1931 δὲν ἔχομεν τὰ δεδομένα διὰ τὰς ξένας χώρας. Ἔχομεν ὅμως τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ φόρος ἀντεπροσώπευσεν ἐν ἔτει 1931 τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς. Διὰ τὴν ζάκχαριν τὰ 356 % τῆς ἀξίας, διὰ τὸν καφφὲν τὰ 145 % καὶ διὰ τὸ τέϊον τὰ 105,2 % τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος κατὰ χιλιόγραμμον.

Ἡ βαρυτάτη ὄντως αὕτη ἐπιβάρυνσις ἀσκεῖ κατασταλτικὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τούτων, περιορίζουσα ταύτην εἰς κατώτατα ὅρια ὅπως φαίνεται πολὺ καθαρὰ εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς ζακχάρεως καὶ τοῦ τεΐου παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν πτῶσιν τῶν τιμῶν, ἡ δὲ ὑποχώρησις αὕτη τῆς καταναλώσεως ἐπιδειγνοῦται καὶ ὑπὸ τῆς κρίσεως, ἥτις ἐμείωσε τὴν ἀγοραστικὴν δύναμιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Δέον ὅμως νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, παρὰ τὴν ἀσκουμένην ἐπὶ τῆς καταναλώσεως πίεσιν ἀποδεικνυουμένην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κατανάλωσις ζακχάρεως εἶναι κάτω τοῦ ἡμίσεως τῆς ποσότητος τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον κάτοικον τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Γερμανίας καὶ κάτω τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ποσότητος τῆς ἀναλογούσης ἐν Μ. Βρεττανίᾳ, ἐν τούτοις ἡ ἐτησία ἐπιβάρυνσις τοῦ ἕλληνος ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἄνω εἰδῶν κυμαίνεται μεταξὺ 117—126 δραχμῶν σταθεροποιήσεως. Ἤτοι, παρ' ὅλους τοὺς περιορισμούς, οὓς ἐπιβάλλει εἰς ἑαυτὸν ὁ ἕλλην καταναλωτής, καταντᾷ νὰ ἐπιβαρύνεται οὗτος πολὺ περισσότερον ἢ ὁ Γερμανὸς καὶ ἐξ ἴσου περίπου ὡς ὁ Γάλλος καταναλωτής.

Δὲν εἶναι ἄμοιρος ἐνδιαφέροντος ἡ σύγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως πρὸς τὴν τῆς προπολεμικῆς περιόδου. Ἡ ἐξέτασις τῶν δεδομένων τοῦ ἔτους 1912 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τοῦ 1932 μᾶς δίδει τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ πίνακι στοιχεῖα.

	Ζάκχαρις		Καφφὲς		Τέϊον	
	1912	1930	1912	1930	1912	1930
Εἰσαχθεῖσα ποσότης εἰς τόν.	12 702.6	63.862	1.802.5	5.826—	3.5	276.6
Εἰσπραχθέντες δασμοὶ (1) εἰς ἑκατ. σταθ. δρχ.....	61,99	670.5	20.93	122.3	0.122	13.—
Ἀναλογία δασμῶν ἐπὶ ἐσόδων ἐξ ἐμμέσ. φόρων.	7.45 %	—	2,51	—	0,01	—
Ἀναλογία δασμῶν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων..	3,27	6,5	1,1	1,2	0,006	0,12
Ἐπιβάρυνσις κατὰ χγρ. εἰς σταθ. δρχ. (2).....	4.88	10.50	11.61	21.—	34.79	47.24
Μέση ἀξία κατὰ χγρ. εἰς σταθ. δραχ.....	7.55	3.83	31.94	22.91	139.33	59.60
Σχέσις ἐπιβαρύνσ. πρὸς ἀξίαν.	64.59 %	269 %	36.3 %	91.7 %	25 %	79.3 %
Κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χγρ.....	4.671	9.998	0.663	0,913	0.0012	0.043
Ἐτησία ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον εἰς σταθ. δρχ.....	22 78	104.80	7.69	19.12	0.044	2.04

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν δεδομένων τοῦ 1912 πρὸς τὰ τῆς διαρρευσάσης τετραετίας καταλήγομεν εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

1) Ὡς πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν τῶν ἄνω εἰδῶν παρατηροῦμεν μείωσιν εἰς τὴν ἀξίαν κατὰ μονάδα μόνον εἰς τὸ τέϊον καὶ δὴ κατὰ 50 % κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1912 ἀξίαν.

2) Εἰς τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν κατὰ μονάδα διαπιστοῦται γενικὴ αὔξησις μεταξὺ τοῦ 1912 καὶ τῆς διαρρευσάσης τετραετίας, ἀνερχομένη διὰ μὲν τὸ τέϊον εἰς 33 % διὰ δὲ τὸν καφφὲν καὶ τὴν ζάκχαριν ὑπερβαίνουσα τὰ 100 %. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα τῆς αὐξήσεως τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐλαττοῦνται κατά τι, ὅταν ὑπολογίσωμεν τὴν ἐπελθοῦσαν αὔξησιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμαρίθμου, δεχόμενοι τὸν τιμαριθμὸν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς διὰ τὸ 1912=100. Ἀποτέλεσμα τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τῶν ἄνω εἰδῶν κατὰ τὸ 1912 καὶ κατὰ τὸ 1930 ἰδίᾳ ὅμως τῆς ἐντάσεως τῆς φορολογικῆς πιέσεως ὑπῆρξε τὸ ὅτι ἡ σχέσις τῆς τελευταίας πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος κατὰ μονάδα ηὐξήθη μεταξὺ τοῦ 1912 καὶ τοῦ 1930 διὰ μὲν τὸ τέϊον ἀπὸ 25 % εἰς 79 %, διὰ δὲ τὸν καφφὲν ἀπὸ 36,3 % εἰς 91,7 % καὶ διὰ τὴν ζάκχαριν ἀπὸ 64,59 % εἰς 269 %. Ἡ σχέσις αὕτη μεταβάλλεται φυσικὰ ἐπὶ τὸ χειρότερον συνεπείᾳ τῆς μεγάλης πτώσεως τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τούτων, ὡς ἐκ τοῦ πίνακος τῶν σελίδων 14 καὶ 15 ἐμφαίνεται.

3) Ἐρευνῶντες τὴν κατὰ κάτοικον ἐτησίως καταναλισκομένην ποσότητα ἐκ τῶν ἄνω εἰδῶν εὑρίσκομεν, ὅτι παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν πίεσιν ἐκ τοῦ φορολογικοῦ βάρους, ἡ κατὰ κάτοικον ἐτησίως καταναλισκομένη ποσότης ηὔξησε μεταξὺ τοῦ ἔτους 1912 καὶ τῆς διαρρευσάσης τετραετίας 1928—1931. Ἡ αὔξησις αὕτη ἀνέρχεται διὰ τὸ τέϊον εἰς τὸ 40πλάσιον, διὰ τὸν καφφὲν εἰς 50 % περίπου καὶ τῆς ζακχάρεως κατὰ πλέον τῶν

(1) Ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰσαχθείσης ποσότητος καὶ τοῦ συμβατικοῦ δασμοῦ.

(2) Συμβατικὸς δασμός.

100 %. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἀναμφισβητήτως τὴν ὕψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας, ἐν μέρει ὅμως πρέπει τὸ φαινόμενον νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἀποτέλεσμα τῆς διπλῆς αὐξήσεως, ἤτοι τῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ μονάδα βάρους καὶ τῆς ἐτησίας καταναλώσεως κατὰ κάτοικον, εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐτησία συνεισφορὰ ἑκάστου κατοίκου εἰς τὸν δημόσιον προϋπολογισμὸν ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἄνω εἰδῶν. Αὕτη διὰ τὴν ζάκχαριν ἀνῆλθεν εἰς τὸ τετραπλάσιον περίπου. Κατόπιν τούτου καὶ ἡ ἀναλογία τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων ηὐξήθη ἐν συνόλῳ καὶ κατὰ μέρος, διὰ μὲν τὸ τεῖον εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον, διὰ τὴν ζάκχαριν εἰς τὸ διπλάσιον καὶ διὰ τὸν καφφὲν κατὰ 25 %.

Συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθεισῶν αὐξήσεων, ἐπῆλθεν ἀνάλογος αὔξησις τῆς φορολογικῆς ἀποδόσεως ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξ ἐμμέσων μόνον φόρων προερχομένων ἐσόδων. Εἰς ἀπολύτους ἀριθμοὺς ἡ αὔξησις αὕτη ἀνῆλθεν μεταξὺ τοῦ 1912 καὶ τῆς τετραετίας 1928—1931 ἀπὸ 83 ἑκατομ. σταθ. δραχμῶν εἰς 804.7, εἰς σχετικοὺς δὲ ἀριθμοὺς ἀπὸ 9.97 % εἰς 15.5 % περίπου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι παρουσιάζουν λίαν χαρακτηριστικῶς τὴν αὐξηθεῖσαν ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τῶν εἰδῶν τούτων.

*
* *

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ.

Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ὡς ἄνω τριῶν εἰδῶν, προβαίνομεν ἤδη εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑτέρου εἴδους ἐνέχοντος πολὺ μεγαλειτέραν σπουδαιότητα διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἑλληνικοῦ. Τὸ προϊὸν τοῦτο εἶναι ὁ σῖτος.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τοῦ σίτου λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὸν εἰσαγόμενον σῖτον, τὰ εἰσαγόμενα ἄλευρα καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρίου Σιτοπαραγωγῆς συγκεντρούμενον σῖτον. Τὴν ὁδὸν ταύτην ὀφείλομεν ν' ἀκολουθήσωμεν καθ' ὅσον πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπιβαλλομένης ἐπιβαρύνσεως ἐπὶ τοῦ σίτου ὑπὸ μορφὴν δασμῶν κτλ. ἡ κατανάλωσις ἐπιβαρύνεται καὶ διὰ διαφόρων κονδυλίων ὀφειλομένων εἰς τὴν κατ' ἔτος συντελουμένην συγκέντρωσιν τοῦ σίτου. Ἡ φορολογία ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καθ' ὃ ἀνασταλεῖσα κατὰ τὴν ὑπὸ μελέτην περίοδον.

Τὰ εἰσαχθέντα ἄλευρα ὑπελογίσθησαν ὡς προερχόμενα ἐκ σίτου μὲ ἀπόδοσιν 70 % δεδομένου ὅτι ταῦτα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον δι' ἄλλας ἀνάγκας καὶ ὄχι πρὸς παρασκευὴν ἄρτου κοινῆς καταναλώσεως καὶ ὅτι ἡ δασμολογικὴ πολιτική μας προσεπάθησε ν' ἀποτρέψῃ τὴν εἰσαγωγὴν κατωτέρας ποιότητος ἀλεύρων.

Πρὸς τοῦτο ἔχομεν τοὺς ἀκολούθους πίνακας:

ΕΙΣΑΧΘΕΙΣ ΣΙΤΟΣ

	1928	1929	1930	1931
1) Εἰσαχθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα ...	475.991.440	597.909.110	574.689.421	662.915.631
2) Ἀξία εἰσαχθέντος σίτου εἰς σταθ. δρχμ. .	2235.748.000	2694.923.000	2.049.479.664	1425.890.816
3) Μέση ἐτησία ἀξία ἐμ/τος τσίφ κατὰ χιλιόγραμμον δραχμ.	4,69	4,50	3,56	2,15
4) Καταβληθεὶς δασμὸς ὁμοῦ μετὰ τῶν προσθέτων 75 %	617,667.750	644,923,700	817,894,000	1038,565,074
5) Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμ. δρχ.	1,30	1,10	1,43	1,57
6) » » κατὰ κάτοικον δρχ...	94,07	102,32	127,80	160,27
7) Σχέσις ἐπιβαρύνσεως πρὸς ἀξίαν σίτου κατὰ χιλιόγραμμον	27,6 %	24,44 %	40,2 %	73,05 %
8) Καταναλωθεῖσα ποσότης σίτου κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμ.	76,195	94,861	89,823	102,302
9) Ἀναλογία ἐπὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους (ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀλεύρων)	7,9 %	7,2 %	8,3 %	11,9 %

ΕΙΣΑΧΘΕΙΣ ΣΙΤΟΣ ΕΙΣ ΑΛΕΥΡΑ ΜΕ ΑΠΟΔΟΣΙΝ 70 %

	1928	1929	1930	1931
1) Εἰσαχθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	70.177.517	44.602.739	20.398.571	7 661.429
2) Ἀξία εἰσαχθέντος σίτου δραχμ.....	3'0.845.706	177.122.732	70.405.326	18.717.566
3) Ἀξία ἐμ/τος τσίφ κατὰ χιλιόγραμ. δραχμ.	4,30	3,97	3,45	2,45
4) Καταβληθεὶς δασμὸς ὁμοῦ μετὰ τῶν προσθέτων 75 % εἰς δραχμ.	123.775.282	71.586.420	34.550.250	14.397.250
5) Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμ. δραχ.	1,78	1,62	1,69	1,88
6) Ὁλικὴ ἐπιβάρυν. κατὰ κάτοικον δραχμάς	19,80	11,36	5,40	2,22
7) Σχέσις ἐπιβαρύν. κατὰ χιλιόγραμμ. πρὸς ἀξίαν σίτου κατὰ χιλιόγρ..... ...	41 %	40,4 %	48,9 %	76,7 %
8) Καταναλωθεῖσα ποσότης σίτου κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα	14,233	7,077	3,188	1,182

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΘΕΙΣ ΣΙΤΟΣ

	1928	1929	1930	1931
1) Συγκεντρωθεῖσα ποσότης σίτου εἰς χιλιόγρ.	8.404.568	12.095.974	24.950.972	37.671.677
2) Ἀξία συγκεντρωθέντος σίτου εἰς δραχμάς	43.533.125	64.491.590	121.241.763	168.402.089
3) Ἀξία ἐμ/τος κατὰ χιλιόγρ.	5,18	5,3	4,85	4,47
4) Ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς συγκεντρώσεως.....	5.715.106	10.039.658	46.031.879	180.206.550
5) Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγρ. Δραχ...	0,68	0,83	1,84	4,78
6) » » » κάτοικον.....	0,91	1,59	7,19	27,81
7) Σχέσις ἐπιβαρ. κατὰ χιλιογρ. συγκεντρ. σίτου πρὸς ἀξίαν σίτου ἀλλοδαποῦ κατὰ χιλ.	14,49 %	18,44 %	51,68 %	207,8 %
8) Καταναλωθεῖσα ποσότης σίτου κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμ.....	1,345	1,919	3.899	5,813

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν διατύπωσιν πορισμάτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω πινάκων πρέπει νὰ ἐκτεθῇ συντόμως ὁ τρόπος καθ' ὃν ὑπελογίσθησαν μερικὰ τῶν ὡς ἄνω δεδομένων καὶ τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἐβασίσθησαν οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν συγκεντρωθέντα σῖτον.

Κατ' ἀρχήν, ἀκριβὴς ὑπολογισμὸς τῶν τιμῶν τῆς ἐξαγορᾶς καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ συγκεντρωθέντος σίτου κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν τετραετίαν εἶνε σχεδὸν ἀδύνατος καὶ τοῦτο ἰδιαιτέρως λόγῳ τῶν συχνῶν μεταβολῶν τοῦ συστήματος τῆς διαθέσεως τοῦ συγκεντρουμένου σίτου. [1])

Οὕτω π. χ. μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1930 ἅπαντα τὰ ἔξοδα συγκεντρώσεως τοῦ σίτου προϋπελογίζοντο ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐνεργούσης τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐξεπίπτοντο ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀγοραζομένου σίτου, ἦσαν δηλαδὴ ταῦτα εἰς βάρος τοῦ παραγωγοῦ. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1930 ἐφηρμόσθη ἄλλο σύστημα, ἐνισχῦον τὴν προστασίαν ὑπὲρ τοῦ παραγωγοῦ. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ Κ.Ε.Π.Ε.Σ. καταβάλλει εἰς τὸν παραγωγὸν τιμὰς πολὺ ἀνωτέρας τῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτου σὺν τῷ δασμῷ. Πρὸς κάλυψιν δὲ τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης ἐπιβάλλει ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου σίτου πρόσθετον εἰσφορὰν περιστρεφομένην περὶ τὰ 17 $^1/_2$ λεπτὰ κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον ἀλλοδαποῦ σίτου.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 17.5 λεπτῶν δὲν εἶναι ἀκριβές, ἀλλὰ περιστρέφεται περὶ τὸ ὅριον τοῦτο, αὐξανόμενον αὐτομάτως ὅταν αἱ τιμαὶ τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου πίπτουν, ἀντιστρόφως δὲ κατερχόμενον κάτω τοῦ ὁρίου τῶν 17,5 λεπτῶν ὅταν αἱ τιμαὶ τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου ἀνέρχωνται.

Τὸ γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι διὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἀλευροβιομηχάνων νὰ ἀγοράσωσιν ὡρισμένας ποσότητας ἐγχωρίου σίτου, παύει ἡ κατὰ τὸ προηγουμένως ἐφαρμοσθὲν σύστημα ἐπίρριψις τῶν ἐξόδων συγκεντρώσεως ἐπὶ τοῦ παραγωγοῦ καὶ ἐπιρρίπτονται ἐφεξῆς τὰ ἔξοδα ταῦτα ἐπὶ τῆς καταναλώσεως.

Κατὰ ταῦτα, κατὰ μὲν τὰ ἔτη 1928—1930 ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς καταναλώσεως προέρχεται ἐκ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς μέσης τιμῆς τσὶφ τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου καὶ τῆς μέσης

1) Κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Δ/σεως Ἀγορονομίας, ἡ συγκεντρωσις τοῦ ἐγχωρίου σίτου κατὰ ποσότητας καὶ δαπάνην εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Ποσὰ συγκεντρωθέντος ἐγχωρίου σίτου, δαπάναι συγκεντρώσεως, τόκοι δανεισθέντων κεφαλαίων.

Ἔτη	Συγκεντρωθεῖσα ποσότης εἰς ὀκάδας	Δαπάναι συγκεντρώσεως		Ἐπιβάρυνσις τῶν τιμῶν κατ' ὀκᾶν εἰς δραχμάς		Συνολικῶς
		εἰς κεφάλαια δραχμ.	εἰς τόκους δραχμ.	δι' ἀξίαν	διὰ τόκους	
1927	2.325.000	2.500.000	—	1.0563	—	1.0563
1928	6.469.000	5.100.000	—	0.7743	—	0.7743
1929	9.356.000	8.000.000	4.350.000	0. 855	0.475	1.33
1930	19.300.000	15.500.000	4.500.000	0.0803	0.233	1.036
1931	29.140.000	19.500.000	5.000.000	0. 699	0.171	0.870
1932	59.570.000	42 000.000	7.000.000	0. 705	0.117	0.822

τιμῆς τοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος συγκεντρωθέντος σίτου. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1930 (ἀπὸ Νοεμβρίου καὶ ἐπέκεινα) προστίθεται καὶ ἡ ἄνω πρόσθετος εἰσφορὰ ἐκ 17 $^1/_2$ λεπτῶν κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον.

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1931 ἡ προκύψασα ἐπιβάρυνσις τῆς καταναλώσεως ἐξ 180 2 ἑκατομμυρίων δραχμῶν συντίθεται ἐκ τριῶν κονδυλίων. Πρῶτον ἐκ τοῦ δασμοῦ ἐκ δραχμ. 1 57 κατὰ χιλιόγραμμον τοῦ συγκεντρωθέντος σίτου, (δρχ. 2,02 κατ' ὀκᾶν), ὅν δασμὸν ἀπολαμβάνει ὁλόκληρον ὁ παραγωγὸς τοῦ σίτου, δεύτερον ἐκ τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς ἐκ 17 $^1/_2$ λεπτῶν κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον πρὸς κάλυψιν τοῦ δημοσίου χορηγοῦντος τὸν συγκεντρωθέντα ἐγχώριον σῖτον εἰς τὴν ἀλευροβιομηχανίαν εἰς τιμὰς εἰς ἃς προσεφέρετο ἐν τῇ χώρᾳ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς σῖτος, καὶ τρίτον ἐκ 3 $^0/_0$ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ἀλεθομένου ἐγχωρίου σίτου διὰ ποιοτικὴν σχέσιν μεταξὺ ἐγχωρίου καὶ ἀλλοδαποῦ σίτου (τύπου Χαρτ-Βίντερ N° 1). Συνεπῶς, ἡ προκύπτουσα ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον ἐγχωρίου σίτου ἀνέρχεται κατὰ τὸ 1931 εἰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 4,78 δραχμῶν σταθεροποιημένων. ***Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη, ἐκφραζομένη ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀλλοδαποῦ σίτου κατὰ χιλιόγραμμον, ἀντιστοιχεῖ πρὸς 207,8*** $^0/_0$ ***τῆς ἀξίας ταύτης.***

Ἐκ τῶν ἄνω πινάκων ἐξάγομεν δι' ἑκάστην κατηγορίαν καταναλισκομένου σίτου τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

1) Τὰ ἐκ τῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν προσθέτων φόρων προερχόμενα ἔσοδα ἀποτελοῦν τὰ 8 $^0/_0$ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων Ι κατηγορίας τοῦ Κράτους. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἀνῆλθεν εἰς 12 $^0/_0$ περίπου, ἀφ' ἑνὸς λόγῳ ὑψώσεως τοῦ δασμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ μεγαλυτέρας εἰσαγωγῆς σίτου, ἰδίᾳ κατὰ τὸ τελευταῖον τετράμηνον τοῦ ἔτους. Ἀπολύτως λαμβανόμενα τὰ ἔσοδα ταῦτα, παρουσιάζουν σταθερὰν αὔξησιν ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεῦθεν ὀφειλομένην εἰς τὴν αὔξησιν τῆς εἰσαγωγῆς σίτου καὶ τὴν μείωσιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀλεύρων ὡς ἐκ τῆς πενιχρᾶς ἐσοδείας ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1929—1931.

2) Ἡ αὔξησις αὕτη συμβαδίζει μὲ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν τοῦ σίτου. Κατὰ τὸ ἔτος 1930 παρατηρεῖται μείωσις τῆς καταναλώσεως, ὀφειλομένη ἴσως εἰς τὴν κρίσιν. Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1931 ἔχομεν, ἀντιθέτως, αὔξησιν τῆς εἰσαγωγῆς ὀφειλομένην ἐν μέρει εἰς τὴν ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς ἀσκηθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἐπισιτιστικὴν πολιτικὴν τῆς διαθέσεως συναλλάγματος ἐπὶ τῇ ἰσοτιμίᾳ τῆς σταθεροποιήσεως πρὸς πληρωμὴν τοῦ εἰσαγομένου σίτου. Τοῦτο διαπιστοῦται καὶ ἐκ τῆς ὁλικῆς ἐτησίας καταναλώσεως κατὰ κάτοικον, ἣν δίδομεν κατωτέρω, λαμβάνοντες ὅλας τὰς κατηγορίας τοῦ καταναλισκομένου σίτου, ἤτοι τὸν εἰσαχθέντα σῖτον καὶ ἄλευρα, τὸν συγκεντρωθέντα καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἰδίων παραγωγῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν κρατηθέντα.

Οὕτως ἔχομεν κατανάλωσιν σίτου κατὰ κεφαλήν:

κατὰ	τὸ	ἔτος	1928	χιλιόγρ.	144,4
»	»	»	1929	»	151,1
»	»	»	1930	»	134,3
»	»	»	1931	»	150,6

3) Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ὡς ἄνω διακύμανσιν τῆς ἐτησίας καταναλώσεως, ἡ ἐτησία φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον εὑρίσκεται ἐν διαρκῶς ἀνιούσῃ κινήσει.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔντασιν τῆς προστασίας ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου σιτοπαρα-

γωγῆς, ἥτις ἐξεδηλώθη ὡς εἴδομεν διὰ τῆς ὑψώσεως τῶν προστατευτικῶν ἀλλὰ καὶ ταμιευτικῶν σκοπῶν ἐκπληρούντων δασμῶν καὶ διὰ τῆς ἰδιαιτέρας προστασίας ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς.

Ἡ σχέσις μεταξὺ ἐτησίας φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ κάτοικον, ἐτησ'ας κατὰ κάτοικον καταναλισκομένης ποσότητος σίτου καὶ αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μὲ βάσιν τὸ ἔτος 1928=100 καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐνῷ ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν τετραετίαν ἀνῆλθεν κατὰ τὸ 1931 εἰς 3.7 % ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1928= 100 ἡ δὲ ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον μόλις κατὰ 4,3 %, ἡ ἐτησία φορολογικὴ κατὰ κάτοικον ἐπιβάρυνσις ηὐξήθη δυσανάλογως, ἀνελθοῦσα εἰς 65.9 %.

Τοῦτο διαπιστοῦται καὶ ἐκ τῶν στοιχείων τῶν πινάκων τῆς σελ. 20. Ὄντως, κατὰ τοὺς πίνακας τούτους, ἡ δασμολογικὴ προστασία ἀπὸ 27,6 % κατὰ τὸ ἔτος 1928 ἀνῆλθεν εἰς 73,05 % κατὰ τὸ ἔτος 1931. Παραλλήλως πρὸς ταύτην ἐκινήθη ἡ δασμολογικὴ προστασία τοῦ ὑπὸ μορφὴν ἀλεύρου εἰσαγομένου σίτου. Τέλος ἡ ἐπὶ τοῦ συγκεντρουμένου σίτου προστασία ἀνῆλθεν ἀπὸ 14.5 % κατὰ τὸ 1928 εἰς 207.8 % κατὰ τὸ 1931. Αἱ σχέσεις αὗται δίδονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης κατὰ χιλιόγραμμον ἀξίας ἀλλοδαποῦ σίτου τσὶφ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα.

Συνοψίζοντες ἤδη τὰ ὡς ἄνω μερικὰ δεδομένα διὰ τὰς τρεῖς κατηγορίας σίτου, λαμβάνομεν τὸν κάτωθι πίνακα.

	1928	1929	1930	1931
1) Συνολική ποσότης σίτου καταναλωθεῖσα χιλιόγρ.	554.573.525	654.607.823	620.068.264	708.248.737
2) Εἰσαχθεῖς ἀπελῶς σίτος, χιλιόγρ.	1.407.642	11.821.862	2.414.945	3.500.234
3) Ἀξία τοῦ καταναλωθέντος σίτου, δραχ.	2574.411.725	2926.497.664	2195.094.874	1525.602.487
4) Ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ καταναλισκομένου σίτου, δρχ.	747 158.128	276.541.778	898.476 129	1233.168.874
5) Μέση ἀξία σίτου κατὰ χιλιόγραμμον, δρχ.	4.64	4,47	3.54	2,154
6) Μέση ὁλικὴ ἐπιβάρυνσις σίτου κατὰ χιλιογρ. δρχμ.	1,34	1,13	1,45	1,74
7) Μέση ὁλικ. ἐπιβάρυν. κατὰ κάτοικον	119,60	115,26	140,43	190,30
8) Σχέσις ἐπιβαρύνσεως κατὰ χιλιογρ. πρὸς μέσην ἀξίαν σίτου κατὰ χιλ.	28,87 %	25,27 %	40.96	80,79
9 Καταναλωθεῖσα ποσότης κατὰ κάτοικον	88,770	103,85	96,91	109,29
10) Καταναλωθ. ποσότης σίτου μὴ δοθέντος εἰς τὴν συγκέντρωσιν χιλιόγρ.	55,760	47,450	37,400	41,340
11) Σύνολον καταναλωθείσης ποσότητος σίτου κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγρ.	144,430	151,300	134,310	150,630

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος βλέπομεν ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον, συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς δασμολογικῆς φορολογίας, ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1931 εἰς 190,30 δραχμάς, αὐξηθείσης καὶ τῆς ἐτησίως κατὰ κεφαλὴν καταναλισκομένης ποσότητος σίτου.

Ἐπίσης καὶ ἡ σχέσις τῆς κατὰ χιλιόγραμμον ἐπιβαρύνσεως πρὸς τὴν μέσην ἀξίαν χιλιογράμμου τοῦ σίτου ἀνῆλθε, συνεπείᾳ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν, ἀπὸ 28.87 % εἰς 80.79 %.

Ἐπὶ τοῦ ἄνω πίνακος δέον νὰ διασαφηνισθῶσι τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἀξία τοῦ συγκεντρωθέντος σίτου συμπεριληφθεῖσα εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ καταναλωθέντος ὑπελογίσθη μὲ ἀξίαν τὴν τοῦ εἰσαγομένου σίτου. Εἰς τὴν ὑπολογιζομένην

ἐπιβάρυνσιν τοῦ συγκεντρωθέντος σίτου περιλαμβάνονται οἱ ἑξῆς τρεῖς συντελεσταί: α) ὁ δασμὸς ἐκ δραχμῶν 1.57 κατὰ χιλιόγραμμον, β) ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιβάρυνσις τῶν $17\frac{1}{2}$ λεπτῶν κατὰ εἰσαγόμενον χιλιόγραμμον δι' ἔξοδα συγκεντρώσεως κτλ. καὶ γ) ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ 3 % λόγῳ ποιοτικῆς διαφορᾶς.

Χαρακτηριστικὴ ἐπίσης εἶνε ἡ μείωσις τῆς κατὰ κάτοικον καταναλώσεως σίτου κατὰ τὸ ἔτος 1930 παρ' ὅλην τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν διὰ λόγους προστασίας τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς αὔξησιν τῆς δασμολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνδιαφέρουσα εἶνε καὶ ἡ σύγκρισις τῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ τὴν τετραετίαν 1928—1931 πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἰσχύσασαν ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ τοῦ σίτου, ἔχουσα ὡς ὁ κάτωθι πίναξ.

Ἔτος 1912	Σῖτος ἢ σμιγὸς	Ἄλευρα
Εἰσαχθέντα, εἰς χιλιόγραμμα	160.583.952	1.456.776
Εἰσπραχθεὶς δασμὸς εἰς σταθεροποιημένας δραχμάς	111.043.802	1.861.601
Ἀναλογία τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐξ ἐμμέσων φόρων	13,34 %	3,33 %
» » » » τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων	5,87 %	1,46 %
Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμον εἰς σταθεροποιημένας δραχμάς	0,6915	1,28
Μέση ἀξία ἐμπορεύματος » » » »	2,66	4,65
Σχέσις ἐπιβαρύνσεως κατὰ χιλιόγραμμον πρὸς ἀξίαν ἐμπορεύματος	25,9 %	27,52 %
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον, εἰς χιλιόγραμμα	59,040	0,535
Ἐτησία ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον, εἰς σταθεροποιημένας δραχμάς	40,83	0,67

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος ἐξάγεται ἐν πρώτοις ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ σίτου κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἦτο πολὺ κατωτέρα τῆς κατὰ τὴν τριετίαν 1928—1930 ὀλίγον δὲ μεγαλειτέρα τῆς τοῦ 1931, ἔτους μεγάλης πτώσεως τῆς διεθνοῦς τιμῆς τοῦ σίτου. Ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τοῦ ἔτους 1912 κατὰ μονάδα βάρους, εἰς σχετικοὺς ἀριθμοὺς ἐκφραζομένη, εἶναι ἐλαφροτέρα τῆς τοῦ ἔτους 1928, ἰδίᾳ δὲ τῆς τοῦ ἔτους 1931 ἧς ἀποτελεῖ τὸ $\frac{1}{3}$. Εἰς ἀπολύτους ἀριθμοὺς παρουσιαζομένη, ἀντιστοιχεῖ αὕτη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὴν περίοδον 1928—30 ἰσχυσάσης.

Ἐκ τῆς κατὰ κάτοικον ἀναλογούσης ἐτησίας εἰσαγωγῆς σίτου ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον πολὺ ὀλιγώτερον ἐξηρτημένη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀπὸ ὅ,τι εἶναι σήμερον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν εἰς σῖτον ἀναγκῶν της.

Συνεπείᾳ τούτου καὶ τῆς ἐλαφροτέρας κατὰ μονάδα ἐπιβαρύνσεως, τόσον ἡ κατὰ κάτοικον εἰσφορὰ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς σίτου, ὅσον καὶ ἡ ἀναλογία τῶν ἐκ τῆς δασμολογήσεως τοῦ σίτου προερχομένων ἐσόδων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους εὑρίσκεται κατὰ τὴν προπολεμικὴν ἐποχὴν εἰς πολὺ κατώτερα ἐπίπεδα.. Ὡσαύτως καὶ ἡ ἀναλογία τῶν τοιούτων ἐσόδων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων ἐσόδων, ἀνερχομένη (ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀλεύρων) εἰς 16.67 %, εἶναι πολὺ μικροτέρα τῆς ἀντιστοίχου κατὰ τὸ ἔτος 1931, ἥτις ἀνέρχεται εἰς 20.3 %.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ἡ φορολογία τοῦ καπνοῦ ἀποτελεῖ εἰς ὅλα τὰ Κράτη μίαν τῶν σπουδαιοτέρων πηγῶν ἐσόδων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ. Ἐν Ἑλλάδι τὰ ἐκ τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ καπνοῦ προερχόμενα ἔσοδα ἀποτελοῦν τὰ 14,8 % περίπου τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων (κατηγορία Ι). Ἡ φορολογηθεῖσα ποσότης καπνοῦ καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς φορολογίας ταύτης ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ εἴς τινα ξένα Κράτη ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι πινάκων :

ΕΤΗ	Ἑλλάς		
	Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἑκατ. σταθερ. Δραχμ.	Ἀναλογία ἐπὶ τοῦ συνόλου ἐσόδων
1927 — 28	4.756.925	1.416.6	—
1928 — 29	4.698.043	1.380.7	14.8
1929 — 30	4.788 715	1.407.1	14.1
1930 — 31	4.648.278	1.365.9	13.3
1931 — 32	4.468.964	1.314.9	14.9

ΕΤΗ	Γερμανία		
	φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἑκατ. σταθερ. δραχμ.	Ἀναλογία ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων
1927 — 28	125.751.000	16.059.5	—
1928 — 29	124.012.000	17.561	—
1929 — 30	126.053.000	18.378	—
1930 — 31	122.210.000	21.086.4	7.2 %

ΕΤΗ	Γαλλία		
	Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἑκατ. σταθερ. Δραχμ.	Ἀναλογία ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων
1927 — 28	54.736.000	8942.4	—
1928 — 29	56.929.000	9724.4	6.6 %
1929 — 30	59.595.000	10237.8	—
1930 — 31	60.700.000	10933.3	—

ΕΤΗ	Μ. Βρεττανία		
	Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἑκατ. σταθερ. δραχμ.	Ἀναλογία ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων
1927 — 28	62.554.000	21.886.8	—
1928 — 29	64.371.000	22.256.6	8.8 %
1929 — 30	68.707.000	23.651.4	—
1930 — 31	70.174.000	24.133.5	—

Εἰς τοὺς ἄνω πίνακας τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι προερχόμενα ποσὰ ἀποτελοῦνται : α) ἐκ τοῦ φόρου καταναλώσεως, β) ἐκ τοῦ προσθέτου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ φόρου (δρ. 13.50 κατὰ χιλιόγραμμον) καὶ γ) ἐκ τοῦ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων προσθέτου ποσοστοῦ (δρ. 28.85) κατὰ χιλιόγραμμον.

Ἡ κατανάλωσις τοῦ φορολογουμένου καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Γερμανίᾳ φαίνεται ἐλαττουμένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐντεῦθεν ἐνῷ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη τοὐναντίον αὐξάνει. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ μείωσις αὕτη εἶναι συνεχής, ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926 καὶ ἐντεῦθεν, ὀφείλεται δὲ κυρίως εἰς τὸ λαθρεμπόριον ὡς καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῶν καπνοπαραγωγῶν νὰ καπνίζουν καπνὸν τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς μεταχειριζόμενοι ἰδιαίτερον σιγαρόχαρτον πωλούμενον αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἡ μείωσις τῆς καταναλώσεως τοῦ φορολογουμένου καπνοῦ συμβαδίζει μὲ τὴν αὔξησιν τῶν καπνοκαλλιεργητῶν. Ἐπίσης ὡς λόγος τῆς συμπτύξεως τοῦ βιομηχανοποιουμένου καπνοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ μείωσις τῆς καταναλώσεως ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ 1930 ἐπιβληθεῖσαν αὔξησιν τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ, ὡς τοῦτο σαφῶς καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ποσότητος τοῦ φορολογουμένου καπνοῦ ἄνευ ἐλαττώσεως τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων ἐσόδων. Εἰς τὰ λοιπὰ κράτη, Γαλλίαν καὶ Μ. Βρεττανίαν, ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἐσόδων τοῦ Κράτους, παρουσιάζεται σταθερῶς ἐξελισσομένη.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ποσοστῶν τῆς ἀναλογίας τῶν ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ καπνοῦ προερχομένων ἐσόδων ἐπὶ τοῦ συνόλου τούτων εἰς τὰ ὑπὸ κρίσιν 4 κράτη βλέπομεν ὅτι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀναλογία εἶναι διπλασία τῆς τῶν ἄλλων χωρῶν (Γερμανία 7.2 %, Γαλλία 6,6 %, Μ. Βρεττανία 8,8 %, ἐναντι τῆς Ἑλλάδος μὲ 14,9 %). Καὶ ἐνταῦθα παρουσιάζεται ἡ μεγάλη πίεσις, ἣν ἀσκεῖ ἡ ἔμμεσος φορολογία ἐν Ἑλλάδι, μὲ μόνον τὸ ἐλαφρυντικόν, ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία εἶναι πτωχὴ μὴ δυναμένη νὰ διαθέσῃ ἄλλους πλουσιωτέρους πόρους ὑπὲρ τῆς δημοσίας οἰκονομίας.

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι ἡ σύγκρισις μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῆς κατὰ κάτοικον ἐτησίας καταναλώσεως καπνοῦ καὶ τῆς ἐκ ταύτης προερχομένης ἐπιβαρύνσεως. Οἱ κάτωθι πίνακες μᾶς δίδουν τὰ ἐν λόγῳ στοιχεῖα.

ΕΤΗ	Ἑλλάς		
	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγρ.	Ἐτησία ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμαί	Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμ. φορολ. καπνοῦ Δραχ.
1927 — 28	0.771	229.60	298
1928 — 29	0.752	221	294
1929 — 30	0.759	221	294
1930 — 31	0.726	213	293
1931 — 32	0.689	202.90	294

ΕΤΗ	Γερμανία		
	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγρ.	Ἐτησία ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμαί	Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμ. φορολ. καπνοῦ Δραχ.
1927 — 28	1.990	253.55	127.69
1928 — 29	1.950	275.63	141.68
1929 — 30	1.970	287.04	145.73
1930 — 31	1.900	327.52	172.60

ΕΤΗ	Γαλλία		
	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγρ.	Ἐτησία ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμαί	Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγρ. φορολ. καπνοῦ Δραχ.
1927 — 28	1.320	218.60	163.39
1928 — 29	1.390	237.17	170.75
1929 — 30	1.450	248.93	172.41
1930 — 31	1.470	264.77	180.13

ΕΤΗ	Μ. Βρεττανία		
	Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγρ.	Ἐτησία Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμαί	Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμ. φορολ. καπνοῦ Δραχ.
1927 — 28	1.380	481.16	349.97
1928 — 29	1.410	488.70	345.73
1929 — 30	1.500	518.69	344.26
1930 — 31	1.530	525.32	343.89

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἄνω πινάκων διαπιστοῦται κατὰ πρῶτον ἡ σχετικῶς μικρὰ (κάτω τοῦ ἡμίσεως) κατανάλωσις καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατανάλωσιν εἰς τὰς τρεῖς ἄλλας χώρας. Εἰς τοὺς ἤδη ἐκτεθέντας λόγους, εἰς οὓς ὀφείλεται ἡ μειωμένη αὕτη κατανάλωσις καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι, δέον ἐνταῦθα νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸν λόγῳ τῆς μεγάλης ἐπιβαρύνσεως περιορισμὸν τῆς καταναλώσεως. Μεγίστη εἶναι ἡ κατανάλωσις ἐν Γερμανίᾳ μὲ ἀντίστοιχον ὅμως ἐλαφροτέραν ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐπιβάρυνσιν κατὰ κάτοικον.

Ἡ συσχέτισις τῆς φορολογικῆς ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐπιβαρύνσεως πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῶν συγκρινομένων χωρῶν μᾶς δίδει τὰ ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι ἐνδιαφέροντα δεδομένα.

Χ ῶ ρ α ι (1)	Ἀναλογία εἰσόδων φορολογίας καπνοῦ ἐπὶ συνόλου ἐσόδ.	Ἐθνικὸν εἰσόδημα κατὰ κάτοικον ἐτησίως Δρχ.	Ἀναλογία ἐπιβαρύνσ. ἐκ καπνοῦ κατὰ κάτοικον πρὸς τὸ ἐθν. εἰσόδ. μεριδ. του	Τιμάριθμος κόσμους τῆς ζωῆς εἰς χρυσὸν
Γαλλία	6.6 %	18.261	1.45 %	118
Γερμανία	7 2 %	20.350	1.6 %	147.3
Μ. Βρεττανία	8.8 %	32.306	1.62 %	158
Ἑλλὰς	13.3 %	5 470	3.9 %	113.1

Ὁ Ἕλλην κατανωλωτὴς καπνοῦ ἐπιβαρύνεται κατὰ $2\,^1/_2$ φορὰς περισσότερον ἢ ὁ τῶν τριῶν ὑπὸ κρίσιν χωρῶν: ἤτοι, παρ' ὅλην τὴν περιωρισμένην χρῆσιν καπνίσματος ἣν ὡς εἴδομεν ἀλλαχοῦ κάμνει, δαπανᾷ ἐν τούτοις τὰ 3,9 % τοῦ ἐτησίου μεριδίου του ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος διὰ τὸν καπνόν.

Πλὴν τούτου, ἡ συγκριτικῶς βαρυτέρα ἐπιβάρυνσις τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν τιμαρίθμων κόστους τῆς ζωῆς. Εἰς τὸν ἄνω πίνακα ἡ Ἑλλὰς παρουσιάζεται ἔχουσα τὸν μικρότερον τιμάριθμον δηλαδὴ τὸ χαμηλότερον ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν, ὅπου ὁ τιμάριθμος κόστους τῆς ζωῆς ἵσταται πολὺ ὑψηλότερα. Θὰ ἔπρεπεν ὅθεν καὶ ἡ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐπιβάρυνσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος νὰ εἶναι λογικῶς μικροτέρα ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν τιμῶν εἶναι ἐν Ἑλλάδι χαμηλότερον τοῦ τῶν ἄλλων χωρῶν καί, ἐπὶ πλέον, τὸ νόμισμα της εἶναι ὑποτιμημένον. Δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτο, ὡς ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ ὡς ἄνω πίνακος ἐξάγεται.

Ἀπομένει ἤδη νὰ προβῶμεν εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ καπνοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν. Πρὸς τοῦτο λαμβάνομεν τὸν κάτωθι πίνακα:

1) ***Σημείωσις.*** Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τοῦ ἔτους 1930 ἐλήφθη διὰ τὰς λοιπὰς συγκρινομένας χώρας, πλὴς τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἀγγ' Ἀγγελοπούλου Charges fiscales et dépenses publiques σελ. 39. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐλήφθη ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐκ 35 δισεκατομμ. δραχμῶν σταθερ. Οἱ τιμάριθμοι κόστους τῆς ζωῆν ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸ Μηνιαῖον Δελτίον τῆς Γ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἔτος 1912	
Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς χιλιόγραμμα	1.475.266
Εἰσπραχθέντες φόροι, εἰς σταθερ. δραχμάς	211.381.228
Ἀναλογία τῶν εἰσπραχθέντων φόρων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων	11.2 %
Ἀναλογία ἐπὶ τῶν εἰσπραχθ. φόρων ἐπὶ τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων, τῶν τακτικῶν ἐσόδων	25.4 %
Ἐπιβάρυνσις κατὰ χιλιόγραμμ. ν εἰς σταθερ. δραχμ.	116.17
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς χιλιόγραμμα	0.542
» ἐπιβάρυνσις » » » δραχμ. σταθερ.	77.73

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος βλέπομεν ἐν πρώτοις ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ καπνοῦ κατὰ μονάδα εἶναι σήμερον ὑπερδιπλασία ἢ κατὰ τὸ ἔτος 1912 καὶ ὡς ἐκ τούτου παρουσιάζεται μεγαλειτέρα ἐν ἀναλογίᾳ ἡ αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις διὰ τὸ ἔτος 1931—32 ἀνέρχεται εἰς 14 % περίπου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν ἐσόδων ἔναντι 11.2 % τοῦ ἔτους 1912. Ἡ ἀναλογία ὅμως αὕτη ἐπὶ τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων μόνον ἐσόδων παρέμεινεν ἡ αὐτὴ δι' ἀμφοτέρους τὰς ὑπὸ σύγκρισιν χρονικὰς περιόδους, περιστρεφομένη εἰς 25—26 %. Ἡ αὔξησις αὕτη τῶν ἐσόδων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐπιβαρύνσεως κατὰ μονάδα καὶ ἐλάχιστα εἰς τὴν αὔξησιν τῆς κατὰ κάτοικον ἐτησίως φορολογουμένης ποσότητος καταναλώσεως. Μεταξὺ τῶν δύο χρονικῶν περιόδων ἐμφανίζεται μία πραγματικὴ αὔξησις τῆς καταναλώσεως καπνοῦ ὀφειλομένη οὐχὶ τόσον εἰς εὔρυνσιν τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν τοῦ σημερινοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ, ὅσον εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ λαθρεμπορίου.

***

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ

Ὁ Οἶνος ἐν Ἑλλάδι δὲν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἐντατικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ὡς συμβαίνει εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἄλλας χώρας. Ἐκτὸς τοῦ μικροῦ παρ' ἡμῖν φορολογικοῦ ποσοστοῦ, ἡ φορολογία καταναλώσεως δὲν πλήττει κἂν ἅπασαν τὴν καταναλισκομένην ποσότητα οἴνου.

Ὁ νόμος περὶ φορολογίας οἴνου περιλαμβάνει δύο περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς : α) τὰς κάτω τῶν 4000 κατοίκων κωμοπόλεις καὶ χωρία καὶ β) τὰς μέχρι 300—600 ὀκάδων οἴνου δι' ἕκαστον παραγωγὸν ποσότητας. Πλὴν τούτων, ὑφίστανται καὶ ἄλλαι μικραὶ ἀπαλλαγαί.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου ποικίλλει χωρικῶς, κατὰ μίαν ἑκάστην τῶν 4 κατηγοριῶν, εἰς ἃς κατενεμήθη ἡ χώρα ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κέντρων καταναλώσεως, τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου ὁριζομένης ἐτησίως κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν δι' ἕκαστον τῶν κέντρων τούτων.

Ἡ τοιαύτη ἔλλειψις καθολικότητος ἐν τῇ φορολογίᾳ τοῦ οἴνου καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἔλλειψις στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὴν καθ' ἑκάστην κατηγορίαν καταναλωθεῖσαν ποσότητα οἴνου, καθιστᾷ ἀδύνατον τὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς ἐτησίας καταναλώσεως τοῦ οἴνου ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ οἴνου ἐν Ἑλλάδι προελθόντων ἐσόδων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔτος 1928 — 29	Δρχ. σταθερ.		34.904.454
» 1929 — 30	»	»	24.453.602
» 1930 — 31	»	»	23.237.674
» 1931 — 32	»	»	26.647.815

Ὁ φορολογικὸς συντελεστής, ὡς καὶ ἡ δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἰσχύσασα τιμὴ κατὰ τὸ ἔτος 1931 ἦσαν ὡς ἑξῆς :

		Τιμὴ κατ' ὀκᾶν		Συνολικὸς φόρος κατ' ὀκᾶν	
Α'.	Κατηγορία	Δραχ.	4.50	Λεπτὰ	71.25
Β'.	»	»	4.00	»	66.0
Γ'.	»	»	3.50	»	58.75
Δ'.	»	»	3.00	»	51.5

Ἐὰν λάβωμεν ἤδη ὡς μέσον ὅρον συνολικοῦ φόρου τὸν τῆς δευτέρας κατηγορίας, 66 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἤτοι 52 λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον, εὑρίσκομεν ὅτι ἡ πιθανὴ φορολογηθεῖσα ποσότης οἴνου κατὰ τὸ ρηθὲν ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 51.533 356 λίτρας. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δέν μας βοηθεῖ παντάπασιν εἰς τὴν ἔξεύρεσιν τῆς ἐτησίως καταναλισκομένης ποσότητος οἴνου, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ στατιστικὴ τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς οἴνου καὶ γλεύκους. Ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου προερχομένων ἐσόδων κατὰ τὸ ἔτος 1931 συνάγεται μόνον τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα, ὅτι ἡ κατανάλωσις τούτου ηὐξήθη σημαντικῶς εἰς βάρος τοῦ ζύθου καὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν συνεπείᾳ τῆς εὐθηνῆς τιμῆς τοῦ οἴνου, τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς διαφημίσεως τῶν ὑγιεινῶν συστατικῶν αὐτοῦ ὡς μέσου ἀντιαλκοολικοῦ, ἰδίᾳ κατὰ τὸ ἐν ἔτει 1931 συγκληθὲν ἐν Ἀθήναις ἀμπελουργικὸν συνέδριον.

Ἕνεκα τῶν ρηθέντων λόγων, περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ οἴνου δὲν εἶναι δυνατὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὸν κάτωθι πίνακα ὡρισμένα στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ οἴνου ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Μ. Βρεττανίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1930.

Χ ὦ ρ α ι	Φορολογηθεῖσα ποσότης οἴνου εἰς ἑκατόλιτρα	Εἰσαχθέντα ἔσοδα. ἑκατομ. σταθ. Δραχ.	Ἐπιβάρυνσις κατὰ λίτραν Δραχμαὶ	Κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς λίτρας	Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον, Δραχμαὶ
Γερμανία	614.000	520.7	8.46	0 97	8.10
Γαλλία	50.006.000	2.726.89	0.54	121.11	66.05
Μ. Βρεττανία	606.000	1.584.24	26.16	1.32	34.41
Ἑλλὰς α)	51.533.356	23.24	0.45	25.490	11.55

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ περισσότερον βαρύνουσα τὴν κατανάλωσιν τοῦ οἴνου χώρα εἶναι ἡ Μ. Βρεττανία. Τοῦτο ἔχει καὶ ἱστορικὸν λόγον διότι ἀνέκαθεν

α) Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον εἰς δραχμὰς καὶ ἡ κατανάλωσις εἰς λίτρας ἔχουν ὑπολογισθῆ μόνον διὰ τὰς 4 κατηγορίας πόλεων τὰς ἄνω τῶν 4000 κατοίκων ἔνθα καὶ μόνον ἐπιβάλλεται ἡ φορολογία.
Αἱ πόλεις αὗται ἐν συνόλῳ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1928, ἔχουν πληθυσμὸν 2.010.430 κατοίκων. Ἐπίσης εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου δὲν περιέχονται τὰ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων τοιούτων εἰσπραχθέντα.

ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν οἴνων ἐν Μ. Βρεττανίᾳ ἔσχον μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν δημοσιονομικὴν καὶ ἐμπορικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας ταύτης. Ἡ μικρὰ κατανάλωσις κατὰ κάτοικον ὀφείλεται, πλὴν τῆς βαρείας ἐμμέσου φορολογίας, εἰς τὸ ὅτι οἱ Ἄγγλοι πίνουν ὡρισμένας ποιότητας οἴνων εἰσαχθείσας καὶ διατηρηθείσας εἰς τὰς συνηθείας τοῦ κοινοῦ ἀπὸ παλαιᾶς ἤδη ἐποχῆς καὶ κυρίως εἰς τὴν μεγάλην χρῆσιν τοῦ ζύθου, φορολογουμένου ἐλαφρότερον.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ μεγάλη ἀπόδοσις τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, παρὰ τὸν μικρὸν συντελεστὴν αὐτῆς, ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην κατανάλωσιν. Ἐν Γερμανίᾳ, παρὰ τὴν σχετικῶς σοβαρὰν ἐπιβάρυνσιν κατὰ μονάδα, ἡ ἀπόδοσις εἶναι μικρὰ λόγῳ τῆς περιωρισμένης καταναλώσεως, ἐπ' ὀφελείᾳ τοῦ ζύθου.

*
* *

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΖΥΘΟΥ.

Ἤδη ἀπομένει νὰ ἐξετάσωμεν τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ οἰνοπνεύματος ἢ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ τοῦ ζύθου ἐν Ἑλλάδι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τρεῖς ἄλλας χώρας. Ἡ φορολογία τοῦ οἰνοπνεύματος ἐν Ἑλλάδι ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Φορολογίας Οἰνοπνεύματος κατὰ Δεκέμβριον ἑκάστου ἔτους ἰσχύει δὲ κατὰ κανόνα δι' ὁλόκληρον τὸ ἐπιὸν ἔτος. Εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει τὰ ἔσοδα τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς φορολογίας οἰνοπνεύματος α) τοῦ πρὸς ἀνάμιξιν μετὰ γλεύκους ἢ οἴνου δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν β) τοῦ πρὸς πόσιν καὶ μυρεψίαν χρησιμοποιουμένου γ) τοῦ ἀποστάγματος τοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διατεθέντος καὶ δ) τῶν ἀμβύκων ὡς αὕτη ἰσχύει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930. Δὲν συμπεριελήφθησαν ὅθεν τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, χρησιμοποιουμένου διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν πλὴν τῶν ἀνωτέρω ρηθεισῶν, προερχόμενα ἔσοδα, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ οἴνων διὰ τὸ ἄνω τῶν 12° εἰς τούτους περιεχόμενον ἄνυδρον οἰνόπνευμα. Κατὰ ταῦτα, ἔχομεν τὸν κατωτέρω πίνακα.

Ἑ λ λ ὰ ς

	1928 — 29		1929 — 30		1930 — 31		1931 — 32	
	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος
Φορολογηθεῖσα ποσότης, λίτρ.	7.054.112	7.975.527	6.410.299	9.320.777	5.679.353	8.663.337	4.555.805	8.030.012
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον, λίτραι	1 129	1.275	1.016	1.478	0.887	1.353	0.703	1.243
Εἰσπραχ. φόροι ἑκατομ. δραχ. σταθ.	319.4	16 4	295.0	21.67	280.4	18.63	223.6	19.34
Ἀναλογία τούτων ἐπὶ συνόλου κρατ. ἐσόδων	3.4°/₀	0.17°/₀	2.9°/₀	0.22 °/₀	2.7°/₀	0 18°/₀	2.5°/₀	0.22°/₀
Ἐπιβάρυνσις κατὰ λίτραν Δραχ.	45.27	2.05	46.01	2.32	49.37	2.15	49.08	2.39
Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχ.	51.13	2 62	46.81	3.43	43.83	2.91	34 51	2.98

Γερμανία

	1928 — 29		1929 — 30		1930 — 31	
	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος
Φορολογηθεῖσα ποσότης λίτρ.	91.800.000	5.335.600.000	51,600.000	5.634.400.000	47.500 000	4.732.200.000
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς λίτρας	1.443	83.870	0.807	88.030	0.739	73.588
Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἔκατ. σταθ. δραχ.	6149.3	8738.16	3963.36	9258 88	3799.6	10.568,96
Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους	—	—	—	—	1.30%	3.62%
Ἐπιβάρυνσις κατὰ λίτραν δρχ.	66.93	1.61	76.81	1.64	79.99	2.14
Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχ.	96.66	137.35	61.97	144.77	59.09	164.35

Γαλλία

	1928 — 29		1929 — 30		1930 — 31	
	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος
Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς λίτρας	100.200.000	1.307 800.000	113.900.000	1.421.500.000	122.600.000	1.580.000.000
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς λίτρας.....	2.633	31.898	2 773	34.607	2.965	35.976
Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἔκατ. σταθ. δραχμ.....	7540.3	402.96	8241.3	439.76	8571 9	458.16
Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν Κρατ. ἐσόδων...	5.13%	0.27%	—	—	—	—
Ἐπιβάρυνσις κατὰ λίτραν δρχ.	69.05	0.31	72.36	0.31	71.07	0.31
Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον Δραχμ.....	183.82	9.82	200.61	10.71	210.80	11.14

Μ. Βρεττανία

	1928 — 29		1929 — 30		1930 — 31	
	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος	Οἰνόπνευμα	Ζῦθος
Φορολογηθεῖσα ποσότης εἰς λίτρας.....	34.100.000	3.320 500.000	31.900 000	3.384 300.000	30.500.000	3.207.900.000
Ἐτησία κατανάλωσις κατὰ κάτοικον εἰς λίτρας.....	0.759	72.780	0.700	73.990	0.670	69.970
Εἰσπραχθέντες φόροι εἰς ἔκατ. σταθερ. δραχμῶν	18.442,32	28.783,12	17.297,84	28.279,92	16.556,32	28.733,43
Ἀναλογία τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν Κρατ. ἐσόδων...	7.30%	11.39%	—	—	—	—
Ἐπιβάρυνσις κατὰ λίτραν δρχ.	540.83	8.67	542.25	8.96	542.83	8.96
Ἐπιβάρυνσις κατὰ κάτοικον δραχμ.....	404.21	630.86	378.20	618.32	361.10	626.68

Ἐκ τοῦ ἄνω πίνακος βλέπομεν ἐν πρώτοις ὅτι μόνον ἐν Μ. Βρεττανίᾳ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ὁ ζῦθος καὶ, ὡς εἴδομεν, καὶ οἱ οἶνοι ἀποτελοῦν σπουδαῖον φορολογικὸν ἀντικείμενον. Τὰ δύο ταῦτα ἀντικείμενα ἀπέδωσαν ὁμοῦ κατὰ τὸ 1928 τὰ 19 % περίπου τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἡ ἀναλογία ἀνέρχεται εἰς 5 5 % πρὸς τὴν Γερμανίαν μὲ 5 % καὶ τὴν Ἑλλάδα

μὲ 2.75 %. Ἡ μεγαλειτέρα κατανάλωσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν διαπιστοῦται ἐν Γαλλίᾳ εἰς βάρος τοῦ ζύθου, ἀποτελεῖ δ' αὕτη τριπλασίαν καὶ ἔτι μεγαλειτέραν ποσότητα τῆς εἰς τὰς τρεῖς ἄλλας χώρας ἐτησίως καταναλισκομένης, ἂν καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις κατὰ μονάδα κυμαίνεται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον, ἐξαιρέσει τῆς Μ. Βρεττανίας, ὅπου ἡ ἐπιβάρυνσις εἶναι ἑπτάπλασία καὶ πλέον.

Ἡ κατανάλωσις τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, πλὴν τῆς γαλλικῆς, δεικνύει κατιοῦσαν κίνησιν ὀφειλομένην εἰς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν κατὰ μεγαλείτερον μὲν βαθμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατόπιν δὲ εἰς τὴν Γερμανίαν. Τὴν αὐτὴν κίνησιν ἐμφανίζει καὶ ἡ κατανάλωσις τοῦ ζύθου, εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτος ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως ἀμφοτέρων τῶν ποτῶν ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ κατανάλωσις ὅμως τοῦ ζύθου ἐν Ἑλλάδι, καθ' ἑαυτὴν ἐξεταζομένη, εὑρίσκεται εἰς πολὺ χαμηλὸν σημεῖον. Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τρεῖς λόγους: εἰς τὴν εὐρεῖαν σχετικῶς χρῆσιν τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, εἰς τὴν διαρκῶς αὐξανομένην κατανάλωσιν τοῦ οἴνου καὶ εἰς τὴν βαρεῖαν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ζύθου, ἀσυγκρίτως βαρυτέραν τῆς τοῦ οἴνου. Εἰς τοῦτο ἴσως συμβάλλει καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ζῦθος θεωρεῖται ἐν Ἑλλάδι ὡς εἶδος μᾶλλον πολυτελείας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ κρατοῦντα ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Ἐν Μ. Βρεττανίᾳ, δι' οὓς λόγους ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ ζύθου παρουσιάζεται βαρυτάτη. Ἐν Ἑλλάδι εἶναι αὕτη ἐξ ἴσου βαρεῖα, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τόσον τὸ ὕψος αὐτῆς εἰς ἀπολύτους ἀριθμοὺς ὅσον ὁ τιμάριθμος τοῦ κόστους εἰς χρυσόν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς ὑπὸ κρίσιν χώρας.

***

Συγκεφαλαιοῦντες τ' ἀνωτέρω καὶ διακρίνοντες τὰ ἄνω ἐξετασθέντα φορολογικὰ ἀντικείμενα εἰς κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς χρησιμότητός των διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας τοῦ πληθυσμοῦ, καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐκ τούτων τὰ μᾶλλον ἀπαραίτητα, ἤτοι ὁ σῖτος καὶ ἡ ζάκχαρις ἐπιβαρύνονται σημαντικῶς. Ἡ φορολογικὴ πίεσις ἐπὶ τοῦ πρώτου καθίσταται ἰδιαιτέρως αἰσθητή.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν κατατάσσομεν τὸν καφφέν, τὸ τέϊον καὶ τὸν οἶνον εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιβάρυνσις ἐμφανίζεται ἰσχυρὰ μὲν διὰ τὰ δύο πρῶτα, ἠπιωτέρα δὲ διὰ τὸν οἶνον.

Ἡ τρίτη κατηγορία ἤτοι ὁ καπνός, ὁ ζῦθος καὶ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ πιέζονται φορολογικῶς μὲ μεγάλην ἔντασιν· τὸ μέγεθος τῆς ἐπὶ τούτων ἐπιβαρύνσεως καθίσταται αἰσθητόν, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ ἐν Ἑλλάδι βιωτικὸν ἐπίπεδον καὶ ἡ ἀναλογία τῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων διατιθεμένων δαπανῶν πρὸς τὸ εἰς ἕκαστον κάτοικον ἀναλογοῦν μέρος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Διὰ τὴν ἀκριβεστέραν στάθμισιν τοῦ ἐκ τῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν εἰδῶν συνήθους καταναλώσεως βάρους θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε μελετηθῇ ἡ ἐτησία δαπάνη μιᾶς οἰκογενείας ἡ διατεθειμένη πρὸς πλήρωσιν τῶν εἰς τὰ εἴδη ταῦτα ἀναγκῶν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁπότε θὰ εἴχομεν φανερὸν τὸ ἐκ τοῦ λόγου τούτου φορολογικὸν βάρος τῆς τοιαύτης οἰκογενείας ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰσόδημα αὐτῆς. Τοιαῦτα δεδομένα δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Εἰσαγωγή: Γενικὰ περὶ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ περὶ μεθόδων σταθμίσεως αὐτῆς . . . . . Σελ. 5

2. Ἑλληνικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις:

α') κατὰ κάτοικον . . . . . » 7

β') ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος . . . . . » 8

3. Φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης:

α') Ζαχχάρεως, καφφέ, τεΐου . . . . . » 11

β') Σίτου . . . . . » 19

γ') Καπνοῦ . . . . . » 25

δ') Οἴνου . . . . . » 29

ε') Οἰνοπνεύματος καὶ ζύθου . . . . . » 31

4. Συμπεράσματα . . . . . » 33

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1) Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ συμβάσεις ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων.

2) Περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως τοῦ ἐγχωρίου λιγνίτου.

3) Ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως ἐν Ἑλλάδι.

4) Ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἰδῶν τινων πρώτης ἀνάγκης ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΕΔΗΚ